APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL IX, NR. 89
ianuarie 2007

Pe cine deranjează simbolurile religioase din școli?

În ultimul timp s-a vehiculat prin mass - media ideea conform căreia simbolurile religioase, în mod special icoanele, ar trebui înlăturate din școli (și din instituțiile publice, acolo unde există) pe motiv că ar atenta la sentimentul libertății religioase a persoanei. Se pare că totul a pornit de la cazul profesorului de filozofie, Emil Moise, care indignat de numărul mare de icoane expuse în cadrul Liceului de Artă "Margareta Sterian" din Buzău, a înaintat o petiție Colegiului Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cerînd retragerea simbolurilor religioase de pe pereții publici ai cancelariilor, holurilor și sălilor de clasă din Liceul de Artă "Margareta Sterian, precum și retragerea simbolurilor religioase din instituțiile de învățămînt public din România. Petentul consideră că afișarea simbolurilor religioase pe pereții unităților publice de învățămînt constituie o discriminare împotriva persoanelor atee, agnostice, indiferente sau de altă confesiune decît aceea căreia îi aparțin respectivele simboluri religioase. Au urmat, la mai multe posturi de televiziune naționale și locale, dezbateri cu argumente pro și contra simbolurilor religioase, de parcă s-ar fi rezolvat toate problemele românilor și numai aceasta rămăsese nerezolvată. Unii au avut chiar nerușinarea să afirme că icoanele din sălile de clasă au înlocuit tabloul tovarășului de dinainte de decembrie 1989. Alții au susținut că prezența icoanelor este benefică, însă icoana trebuie să fie expusă doar la orele de religie sau în cabinetele special amenajate.

Noi trăim într-o lume a simbolurilor. Este adevărat că pe unele le descifrăm, pe altele nu, unele ne sînt înțelese, altele mult mai greu de interpretat. Simbolismul religios nu are un caracter determinant, însemnele religioase din școală neavînd o destinație cultică, ci fiind considerate o expresie a spiritualității și culturii poporului român, popor născut creștin în istorie. Însă un lucru este cert: dreptul la practicarea credinței ni l-am obținut prin jertfele acelor tineri care au murit în 1989, iar icoanele au fost așezate la loc de cinste în sălile de clasă de către elevi și părinții acestora, nefiind impuse de preoți sau de cadrele didactice. Ba îmi amintesc că, după 1990, părinții elevilor au dus o adevărată luptă cu unii dintre "tovarășii" directori de școală rămași tributari vechilor mentalități, care se împotriveau acestui act moral reparatoriu pentru ființa neamului nostru. Fiecare confesiune sau cult are libertatea să-și afișeze simbolurile religioase în locuri special amenajate în sălile de clasă.

Dacă admitem scoaterea simbolurilor religioase din școli, renunțăm și la stema țării, căci are reprezentat vulturul cu crucea în cioc? Renunțăm la imnul național, pe motiv că în ultima strofă apare sintagma "Preoți, cu crucea-n frunte! căci oastea e creștină..."? ... și, în final am și eu o întrebare: dacă se tot face atîta tam - tam pe respectarea drepturilor și libertăților religioase ale minorităților, noi, majoritatea creștini ortodocși fiind, nu avem nici un drept? Dacă într-o clasă de 30 de elevi sînt 1 - 2 de confesiune adventistă sau evanghelică, scoatem icoanele din sala de clasă pe motiv că respectăm dreptul la libertatea conștiinței a celor 1 - 2? Dreptul majorității cine îl mai respectă? Așa sîntem noi cînd vrem să fim mai catolici decît papa!

Drd. Mihai FLOROAIA

EUROPEANUL EMINESCU

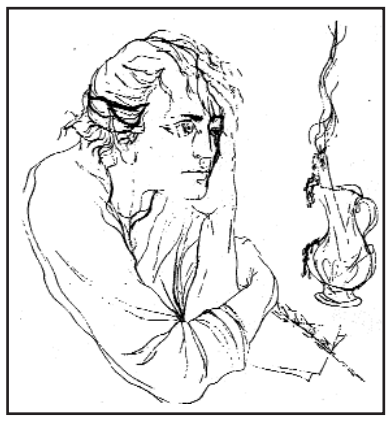

Mult dorita și cu înfrigurare așteptata aderare la Uniunea Europeană s-a realizat și sărbătorit la 1 ianuarie 2007. Aceasta reprezintă încununarea unor demersuri naționale românești și, totodată, începutul completului proces de integrare europeană, prevăzut să se încheie sărbătoresc la 1 ianuarie 2017, cînd vom ajunge la același nivel de realitate economică, politică și culturală cu toate statele Europei.

Drumul cel bun spre integrare europeană și spre globalizare nu este ușor nici de găsit, nici de parcurs. Avem nevoie, toți, de o educație specifică, de ceea ce am putea numi educația și pedagogia integrării, pentru care vom apela la repere și la modele spirituale românești.

Ne vom referi astfel la Mihai Eminescu (15.01.1850- 15.06.1889), ca luminoasă călăuză pe acest drum sinuos și plin de obstacole. Trei sînt resorturile apelării la "omul deplin al culturii românești"- cum l-a numit C. Noica (12.07.1909- 4.12.1987):

1. la 15 ianuarie- "Sărbătoarea națională a culturii românești"- l-am sărbătorit pe Eminescu la 157 de ani de la naștere;

2. a fost și a rămas în osmoză și-n dialog cu cultura europeană, la creșterea căreia a contribuit;

3. ne-a fost sprijin de nădejde și activ în perioada cînd s-a încercat smulgerea noastră din europenitate și îmbrîncirea într-o altă uniune, una sălbatică, U.S. (Uniunea Sovietică).

Cu argumente și dovezi eminesciene vom înțelege noi și partenerii noștri europeni că, de fapt, neamul românesc revine și-și recapătă locul cel vechi și vechiul statut în europenitatea și europenismul la a căror fundare a fost ctitor, ca fiu al Romei și ca urmaș al "Daciei Bătrîne" și al "Daciei Ulpiene"- după formulările lui Eminescu. Poetul nostru național a arătat jertfele românești, ca zid de apărare a Apusului împotriva invaziilor barbare și a expansiunilor turcești și rusești, ca risipitoare (jertfele românești) a negurilor "Miazănoaptei", cum numea el panslavismul, devenit apoi, pancomunism.

Prof. Traian CICOARE

(Continuare în pag. 3)

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL "BRING EUROPE INTO YOUR SCHOOL" - Un vis împlinit

În perioada în care România încă mai visa la aderarea la Uniunea Europeană,eu am avut inițiativa unui proiect de parteneriat educațional între catedra de limba engleză de la Liceul Comercial cu clasele I-XII „Spiru Haret", din Piatra Neamț, unde îmi desfășor activitatea de profesor de limba engleză, și catedra de limba engleză de la Școala cu clasele I-VIII „Miron Costin" din Suceava.

Proiectul, demarat în primăvara anului 2005, a fost finalizat prin semnarea protocolului de parteneriat în luna mai a aceluiași an, de Ziua Europei, odată cu venirea oaspeților suceveni în școala noastră. O astfel de colaborare nu poate fi decît benefică pentru parteneri, în contextul în care școala românească tinde spre alinierea la valorile învățămîntului european. Trebuie să cunoaștem cît mai bine propriile valori culturale pentru a putea înțelege și chiar adopta valorile altor țări care fac parte din marea familie europeană.

ELEVII CLASEI A VII-a A
LAUREAȚI AI FESTIVALULUI "MARK TWAIN"

Împărtășirea de către cadrele didactice din cele două școli a experiențelor pozitive și, de ce nu, a celor mai puțin reușite în activitățile didactice a condus, cu siguranță, la creșterea calității procesului instructiv-educativ. Pe lîngă aceasta, nu putem neglija importanța cunoașterii de către elevi a limbilor străine, în special a limbii engleze, iar activitățile curriculare și extracurriculare derulate în cadrul proiectului îi ajută să își dezvolte și să își amelioreze abilitățile de comunicare în această limbă.

La acea dată, parteneriatul nostru își propunea promovarea imaginii celor două școli prin realizarea unor activități comune, apropierea și sensibilizarea elevilor față de valorile morale universale, promovarea culturii și civilizației engleze în cadrul unei discipline opționale și prin intermediul unor dramatizări realizate și interpretate de elevi în cadrul unui cerc de actorie.

Prima întîlnire, care s-a desfășurat la Liceul Comercial "Spiru Haret" din Piatra Neamț, a inclus, printre activități : Unitate europeană în diversitate (prezentarea dramatizării basmului "Cinderella", a scenetei "The Wolf and the Seven Kids" și "Easter Time", realizate cu elevii membri ai cercului de limba engleză pe care îl conduc și comunicarea: "Teaching Cultural Unity through Fairy Tales"); Europa în școală prin intermediul scriitorilor englezi (expoziție de carte de literatură engleză pentru copii, oferită de Editura Longman-Prems Librexim : "Mari scriitori englezi prezenți în cultura românească și europeană") ; Experiența unui seminar suedez, în contextul sistemului de învățămînt din această țară (material prezentat de profesor Corina Croitoru, de la Școala "Miron Costin" din

Prof. Veronica GHIUȚĂ

(Continuare în pag. 7)

ÎNTRE EUFORICI ȘI EUROSCEPTICI

Iarna aceasta, fără să fie iarnă, ne-a adus și momentul mult așteptat al integrării României în Uniunea Europeană. Sînt doar unul dintre cei mulți care nu se așteaptă ca integrarea să ne transforme țara într-un rai, cu rîuri de lapte și miere. Nu mă număr printre cei care au privit momentul cu scepticism, oftînd pentru inerție istorică și izolare. Cred că adevărul se află undeva la mijloc, împărțit între euforici și eurosceptici.

Am privit și am trăit momentul cu luciditate și realism, așa cum trebuie să îl înțelegem toți. Este o șansă istorică în jurul căreia avem nevoie, mai mult ca niciodată, de solidaritate și de conștiință națională. Integrarea în Europa este întoarcerea României într-o lume care ne aparține prin geneză și spirit. De aceea, cred că întoarcerea în Europa înseamnă demnitate, că avem dreptul să stăm la masa celor puternici. Ne aflăm pe bătrînul continent nu de ieri, de azi, ne-am născut popor creștin, botezat în lumina adevărului și cred că națiunea română trăiește un nou capitol al existenței sale.

Întoarcerea poporului român în Uniunea Europeană- în anii ce vor veni- deschide României perspectivele afirmării ca națiie puternică, popor renăscut ca pasăre Phoenix, care are de partea lui credința și valorile spirituale. Este o șansă pentru noi toți, și nu doar pentru cei care au posibilitatea și timpul să călătorească, este o șansă pentru acest popor român, răbdător și iertător.

Dar șansa cea mai mare o au generațiile de copii și tineri, dăruiți cu darul inteligenței, care au dreptul la orizonturi noi.

Prof. Valerian PERCĂ

Subiectele testelor naționale- 2007

Ministerul Educației și Cercetării a publicat, luni, 15 ianuarie, pe site-ul instituției, variantele de subiecte pentru toate disciplinele examenelor naționale din 2007, conform Metodologiilor de organizare și desfășurare a examenelor, aprobate în data de 31 august 2006, prin Ordin al Ministrului.

Serviciul Național de Evaluare și Examinare a realizat cîte 100 de variante de subiect pentru fiecare disciplină de examen, din care se va alege, în ziua probei scrise, prin tragere la sorți, numărul variantei de subiect. Subiectele au fost concepute în conformitate cu programele școlare și cu programele de examen, avîndu-se în vedere o cuprindere echilibrată a materiei studiate. Totodată, fiecare variantă conține probleme sau întrebări cu grade diferite de dificultate, pentru a permite evaluarea corectă a performanțelor candidatului.

Formularea subiectelor s-a realizat astfel încît să angajeze capacitățile de analiză și sinteză, precum și creativitatea candidaților. Gradul de complexitate a variantelor corespunde conținutului programelor școlare, permițînd rezolvarea în timpul alocat examinării.

Ministerul Educației și Cercetării supune variantele publicate unei dezbateri publice, pînă la data de 16 februarie, care să dea prilejul tuturor celor interesați să atragă atenția cu privire la itemii ale căror soluții sînt dependente de interpretare. În acest scop, Inspectoratele Școlare Județene vor realiza pilotarea itemilor. Dacă se vor semnala cazuri de subiecte care necesită reformulări, variantele respective vor fi revizuite, urmînd ca forma definitivă a acestora să fie publicată în data de 17 februarie.

În următoarele două luni, SNEE va realiza traducerea tuturor variantelor de subiecte în limbile minorităților naționale, conform metodologiilor.

Pentru a asigura acces la variantele publicate, inspectoratele școlare se vor preocupa de crearea, pînă în data de 22 ianuarie, a cadrului logistic pentru ca unitățile școlare, cadrele didactice și elevii să le poată consulta.

Publicarea în termen util a variantelor de subiect asigură o mai mare transparență a sistemului de evaluare, dar și posibilitatea elevilor de a-și organiza eforturile de pregătire pentru examen. La rîndul lor, cadrele didactice vor avea repere mai clare, precum și un material util pentru perioadele de fixare / consolidare a cunoștințelor elevilor pentru examene.

Numărul mare de variante concepute oferă, pe de o parte, un instrument performant de autoevaluare și, pe de altă parte, descurajează încercările de abordare a examenului prin memorarea rezolvărilor. Considerăm că publicarea variantelor de subiect vine în întîmpinarea eforturilor elevilor de a se pregăti eficient pentru examene, dînd șanse egale tuturor candidaților, indiferent de mediul din care provin aceștia. Acest pas important se înscrie pe linia eforturilor constante ale Ministerul Educației și Cercetării de a sprijini elevii pentru obținerea unor performanțe cît mai bune", se arată în comunicatul MEdC.

OLIMPIADE ȘCOLARE 2006-2007

Matematica

La matematică, olimpiada se desfășoară la clasele a V-a și a VI-a, respectiv VII-XII (etapele pe școală, locală, județeană și națională). Pot participa elevi de la toate formele de învățămînt- zi, seral, cu frecvență redusă, inclusiv cei din învățămîntul privat, la anul de studii în curs. Nu se admite participarea elevilor de la clasele inferioare la clasele superioare și nici invers.

La etapa pe școală și cea locală, graficul de desfășurare, limitele materiei, subiectele de concurs și criteriile de selecție, punctajul minim și numărul de elevi calificați sînt stabilite de inspectorii școlari de specialitate din Inspectoratele Școlare.

Pentru faza județeană, subiectele sînt unice și sînt întocmite de o comisie special constituită pentru selectarea problemelor propuse din teritoriu, coordonată de inspectorul general de matematică din Ministerul Educației și Cercetării.

Pentru etapa națională, fiecare județ va primi 6 locuri, plus un număr de locuri care depinde de rezultatele obținute la ediția anterioară a olimpiadei de matematică.

Un elev se poate califica la faza națională numai dacă a obținut cel puțin jumătate din punctajul maxim acordat rezolvării subiectelor de la faza județeană.

Calendarul olimpiadei 2006-2007

Faza pe școală: ianuarie 2007;

Faza locală: 27 ianuarie sau pe 17 februarie 2007;

Faza județeană: 3 martie 2007 (pentru clasele VII-XII);

Faza națională: 9-14 aprilie 2007 (pentru clasele VII-XII).

Faza județeană pentru clasele V-VI se va organiza în luna mai, la o dată stabilită de comisia județeană, în funcție de programul altor discipline.

Religie

Olimpiada școlară pentru disciplina religie se adresează elevilor din clasele a XII-a și a XIII-a, de la seminariile teologice ortodoxe și elevilor din clasele a XII-a, de la liceele teologice ortodoxe. Etapa finală se va desfășura în perioada 10-14 aprilie 2007, la Rm Vîlcea. Se califică la etapa finală elevii care au obținut minim 85 de puncte la etapa pe școală, nu mai mult de 2 pe an de studiu și disciplină, pentru fiecare liceu și seminar teologic. În caz de egalitate, se va organiza o probă de baraj. Unitățile de învățămînt ai căror elevi au obținut premii la edițiile anterioare au dreptul să trimită cîte doi elevi în plus.

Elevii vor susține concurs la disciplinele Dogmatica Ortodoxă și Istoria Bisericii Ortodoxe Române.

Subiectele pentru etapa finala vor fi elaborate de Comisia Centrală de Organizare și Evaluare, din toată materia studiată în timpul celor două semestre la disciplinele Dogmatica Ortodoxă și Istoria Bisericii Ortodoxe Române.

În vederea constituirii Comisiei Centrale de Organizare și Evaluare, pentru olimpiada de religie, pot fi trimise la Ministerul Educției și Cercetării, inspectorului general de religie, Nicolae Iordăchescu, cîte două propuneri de cadre didactice pentru fiecare disciplină, pînă la 10 martie 2007. Tot pînă atunci trebuie transmise tabelele cu elevii calificați la etapa finală a olimpiadei de religie.

Istorie

Olimpiada de istorie se susține la istoria națională (clasele a VIII-a și a XII-a) și istorie integrată (clasele a IX-a, a X-a și a XI-a). Pot participa elevi indiferent de ciclul sau formă de învățămînt, an de studiu, dar numai la nivelul clasei lor. Etapa locală a olimpiadei de istorie se organizează în februarie 2007, cea județeană va avea loc în luna martie, iar etapa națională între 9 și 13 aprilie.

Fiecare județ poate avea 5 reprezentanți, cu excepția Bucureștiului (15 locuri) și a județului gazdă a fazei naționale (10).

Arte vizuale și Istoria Artei

Etapa națională a olimpiadelor de Arte vizuale și Istoria Artei va avea loc la Cluj, în perioada 10-14 aprilie, pentru elevi ai claselor a XI-a și a XII-a. Pentru artele plastice, decorative, arhitectură, arte ambientale, design și pictură, este admisă participarea unui reprezentant pe grupă. La Istoria Artei, poate concura cîte un elev din fiecare clasă.

Probele de concurs sînt eliminatorii- studiu după natură ori un referat (Istoria Artei)- și de creativitate- compoziție proiect sau lucrare de sinteză (Istoria Artei).

Geografie

La etapa națională a olimpiadei de geografie și concursurile școlare Științele pămîntului, numărul alocat fiecărui județ depinde de efectivele de elevi și rezultatele obținute în anii anteriori. Concurenții au de trecut o probă teoretică și una practică, ambele scrise.

Etapa județeană a olimpiadei de geografie va avea loc în luna martie, în timp ce concursurile Științele pămîntului trebuie organizate pînă la începutul lunii iunie.

Română

Etapa națională a concursului de limbă și literatură română "Mihai Eminescu", adresat elevilor din învățămîntul liceal, va avea loc la Rm. Vîlcea, în perioada 11-15 aprilie 2007.

În această fază, participă primii doi clasați la etapa județeană, la clasele IX- X și XI- XII.

Pentru elevii claselor a VII-a și a VIII-a, etapa națională a olimpiadei de limba și literatura română se va organiza la Iași.

Costuri estimate pentru variantele de subiecte

Ministrul educației și cercetării, Mihail Hărdău, a anunțat, luni, 15 ianuarie, în cadrul conferinței prilejuite de publicarea variantelor de subiecte pentru examenele naționale pe site-ul www.edu.ro, că toate cheltuielile aferente examenelor naționale vor fi făcute publice.

Serviciul Național de Evaluare și Examinare (SNEE), în colaborare cu 896 cadre didactice, a elaborat 12.200 variante de subiecte.

Costurile totale implicate de elaborarea, editarea și corectarea subiectelor, în perioada 1 septembrie 2006 -15 ianuarie 2007, s-au ridicat la 493916 lei. Pentru personalul din cadrul SNEE, s-au alocat 156.416 lei, astfel: 100.884 lei - salarii pentru 24 de experți angajați permanent, 25.221 lei salarii pentru 7 experți nou angajați și 30.411 lei pentru ore suplimentare. Sumele alocate provin din bugetul SNEE. Cheltuielile aferente colaborării cu cele 896 cadre didactice s-au ridicat la 337.500 lei, din care 225.000 lei au fost alocați pentru elaborarea subiectelor, acoperind 25000 ore și 112.500 lei pentru 12500 de ore, calculate pentru editarea și corectarea subiectelor, la cuantumul de 9 lei/oră. Fondurile au fost alocate din bugetul MEdC.

Note de lector

AUREL DUMITRAȘCU: *POEME INEDITE*

Poetul care, acum, în 2007, ar fi fost în al 52-lea an de viață, dacă nu ar fi plecat la cele veșnice acum aproape două decenii, Aurel Dumitrașcu (n. 21 noiembrie 1955 - d. 16 septembrie 1990), unul dintre cei mai reprezentativi stihuitori ai generației sale, ,,scrie continuu, continuu..." sînt de părere voci autorizate, cei care l-au cunoscut și, mai ales, cei care îi cunosc opera, iar colegul de breaslă, bunul său prieten, poetul Adrian Alui Gheorghe adaugă: ,,De fapt, era singurul lucru la care se pricepea în viață, de ce <ar face> altceva în moarte?"

Aceste fraze mi-au venit în minte acum, la începutul Anului Nou 2007, stînd în fața cu cea mai recentă plachetă de versuri ce poartă semnătura poetului de la Sabasa (Borca): ,,Poeme inedite. Lebăda care închide infernul" - Selecție, note, îngrijire ediție: Adrian Alui Gheorghe (Editura Muzeul Literaturii Române, București, 2006), carte apărută cu sprijinul Ministerului Culturii și Cultelor, prin Administrația Fondului Cultural Național.

Cele cincizeci și șase de poeme conținute de cartea lui Aurel Dumitrașcu au fost selectate de Adrian Alui Gheorghe, cel care, după moartea poetului, i-a editat și alte volume, printre care menționăm în mod special primele patru tomuri din jurnalul intitulat ,,Carnete maro" , inițiativă de apreciat, cum s-a și întîmplat recent: Filiala din Iași a Uniunii Scriitorilor i-a acordat Premiul de Îngrijire Ediție pentru anul 2005.

Din nota asupra acestei ediții, intitulată inspirat și sugestiv (cum s-ar fi putut altfel?) de către Adrian Alui Gheorghe, ,,Poeziile, ca și vinul, pot fi lăsate la învechit...", aflăm că poemele din această carte au fost selectate ,,... dintr-un dosar pe care scria "Lebăda care închide infernul. Poeme recuperate din anii 1981 - 1982 - 1983."

Deși îngrijitorul ediției ține să facă precizarea că întreprinderea sa este ,,o aventură editorială" și apoi, cu un fel de cochetărie discretă, ține să precizeze că ,,Nu-i nici o fericire să te trezești cu arhiva fermecătoare a unui poet...", pentru cei care cunosc opera lui Aurel Dumitrașcu, această serie de ,,poeme inedite" vine să completeze, să întregească ,,Biblioteca din Nord" a poetului.

În această nouă carte, cititorul va întîlni texte din 1980 - (,,Lecțiile profesorului se prelungeau pe istm umblau sandale"), din 1981 - ,,Despre cum a fost și cum am ajuns în tratatul de eretică", din 1982 - (,,Pe dig iese din mare un măr") și, poate, anterioare acestor ani sau de mai tîrziu, unele în formă neterminată de creație, altele scoase de poet, probabil, la ,,indicațiile" editorilor care i-au publicat primele două cărți: ,,Furtunile memoriei" (Editura ,,Albatros", 1984) și ,,Biblioteca din Nord" (Editura ,,Cartea Românească", 1986).

Așadar, după cum precizează și Adrian Alui Gheorghe în nota amintită, un ochi obișnuit cu poezia lui Aurel Dumitrașcu, cititorul avizat în ale poeziei, comparînd poemele de acum cu cele ale poetului, publicate, antum sau postum, va sesiza cu ușurință că placheta de față conține două categorii de poeme: o parte alcătuită din texte la care poetul ar fi urmat să insiste, să mai șlefuiască pînă la strălucirea acestora, iar în cealaltă parte, opere finisate ce ar fi putut oricînd vedea lumina tiparului.

Dar, indiferent din ce categorie fac parte, un lucru este evident: toate poemele publicate acum poartă ,,o marcă a poeziei lui Aurel Dumitrașcu", o marcă inconfundabilă, mai ales pentru cunoscători.

Că afirmația aceasta este adevărată se confirmă și fie prin citarea unui singur poem din această carte de ,,poeme inedite", luat la întîmplare: ,, - Tatăl nostru bătătorit de sudalme / și mirosind a ambrozie / numele tău se împrăștie printre noi ca o dulce / răzbunare a meschinăriei // mi-i dor de o fericire pe care s-o putem lăsa / moștenire copiilor / și otrăviți de minciunile noastre nu le mai putem / îngădui pe-ale tale / refuzul nostru să fie o dizgrațioasă însănătoșire / a cerului / ipocrizia este refluxul prostiei

Constantin TOMȘA

(Continuare în pag. 3)

Început de an bun pentru sindicaliști

Anul 2007 a debutat bine pentru membrii Sindicatului Liber Învățămînt. Ei au reușit să obțină gradații de merit pentru alte 200 de cadre didactice din întreg județul, față de 30 cît se estima pe criteriul numeric, dar și clădirea revendicată împreună cu Asociația Învățătorilor Neamț de la Sistemul de Gospodărire a Apelor.

În plus, liderii de sindicat participă la cursuri de perfecționare în management școlar și accesarea fondurilor structurale, susținute de lectori pietreni și băcăuani. Dacă pînă acum au participat la aceste cursuri liderii din Roman și din Tîrgu Neamț, în curînd acestea vor fi organizate și pentru cei din Piatra Neamț și zonă.

● Proces pentru drepturile dascălilor

Prima înfățișare în procesul intentat de Filiala Neamț a Federației Sindicatului Liber Învățămînt (FSLÎ) tuturor ordonatorilor de credite din învățămîntul nemțean a avut loc pe 26 ianuarie. Sindicaliștii au acționat în judecată Inspectoratul Școlar al Județului Neamț, Consiliul Județean Neamț, majoritatea consiliilor locale din județ și 156 de unități de învățămînt din 162 care au personalitate juridică, deci au responsabilități în privința normării. Capul de acuzare se referă la încălcarea statutului personalului didactic.

"Acțiunea noastră vrea să demonstreze că salariile nu s-au plătit în mod legal, iar normarea educatorilor și a învățătorilor nu a respectat prevederile Statutului cadrelor didactice care spune că, la o vechime egală sau mai mare de 25 de ani și gradul didactic I, normarea se face cu două ore mai puțin. Deci, din 18 ore cît este normarea pe săptămînă în mod normal, trebuiau să se scadă 2 ore și să rămînă cu 16 ore săptămînal. De fapt, acest proces ar fi trebuit să-l intentăm Ministerului Educației și Cercetării pentru că el este cel care emite normele, însă a trebuit să ne orientăm către instituția reprezentativă din teritoriu", a menționat prof. Constantin Baroi, vicepreședintele FSLÎ Neamț.

De partea cealaltă, prof. Dorina Drexler, inspectorul general școlar, considera că normarea a fost făcută legal și avertiza: "Dacă vom ajunge în instanță noi ne vom apăra punctul de vedere privind normarea".

Sindicaliștii doresc să obțină astfel plata celor două ore săptămînal pentru perioada în care cadrele didactice au fost normate cu 18 ore săptămînal și nu cu 16, acestea fiind în opinia lor "ore suplimentare".

"Am angajat un avocat din Iași în care avem mare încredere și în care ne-am pus speranțe că ne va face dreptate. Sîntem optimiști și așteptăm deznodămîntul acestui proces care vine să repare o nedreptate care li s-a făcut acestor oameni" a precizat prof. Florin Florescu, președintele Filialei Neamț a FSLÎ.

Sindicaliștii vor prezenta în instanță actele obținute chiar de la partea adversă, de la cele 156 de școli, în care se vede faptul că nu a fost respectată legislația în privința celor două ore.

După un alt proces răsunător, sindicaliștii de la nivel central au obținut plata diferențelor de calcul pentru perioada 2001-2004, cînd au fost achitate salarii mai mici profesorilor, din cauza unor erori.

Sindicaliștii nemțeni afirmă că în unele județe astfel de procese, cu același cap de acuzare, au fost deja cîștigate de sindicaliști. Rămîne de văzut cum va soluționa justiția nemțeană acest caz, sindicaliștii afirmînd că vor merge pînă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru a obține o hotărîre favorabilă.

● Fostul sediu al SGA s-a întors la proprietarii de drept

Un alt proces intentat de Asociația Învățătorilor Neamț în solidar cu Sindicatul Liber Învățămînt Neamț, pe cheltuiala sindicatului, a ținut 5 ani de zile, ajungîndu-se și la Înalta Curte de Casație. Procesul a avut ca scop obținerea unui imobil din strada Mihail Sadoveanu din Piatra Neamț în care își avea sediul, de ani buni, Sistemul de Gospodărire a Apelor. Cum asociația și sindicatul au prezentat acte de proprietate indubitabile, în martie 2006 a fost emisă o hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă prin care spațiul era redat Asociației Învățătorilor.

Spațiul necesită însă reparații capitale, igienizare, montarea unei instalații de încălzire cu centrală termică proprie și alte îmbunătățiri.

"În martie anul trecut, cînd ar fi trebuit să trecem la executarea silită, am convenit cu SGA-ul să rămînă în spațiu pînă la finalizarea construcției în care s-au mutat. Acest lucru s-a întîmplat de curînd. Pentru că aveau o serie de datorii către noi, am stabilit să ne lase o parte din mobilier și alte bunuri. Cert este că, pe parcursul celor 5 ani cît a durat procesul, dumnealor nu au mai investit nimic în acest sapțiu, așa încît, de la acoperiș, geamuri, pereți, pînă la centrală termică avem de investit o sumă foarte serioasă pentru a reabilita imobilul", a precizat Iosif Covasan, directorul financiar al FSLÎ, Filiala Neamț, care s-a ocupat și de contabilitatea Asociației Învățătorilor Neamț.

Pentru că există deja cereri pentru anumite spații din clădire, proprietarii socotesc că vor putea investi sumele din chirie, în primul rînd pentru realizarea sistemului de încălzire propriu. Se mai dorește realizarea cîtorva dormitoare pentru cazarea cadrelor didactice care vor veni la Piatra Neamț din județ și din țară și a unui cabinet medical destinat, în principal, profesorilor și învățătorilor.

● Gradații de merit pentru 200 de profesori

În Comisia paritară Inspectorat Școlar - Sindicatul Liber Învățămînt, Filiala Neamț, a fost discutată modalitatea de acordare a gradațiilor de merit pentru profesori și directori în anul școlar 2006-2007. Anul acesta, noutatea a fost posibilitatea ca, la județ, să se decidă pe ce categorii de criterii să se acorde aceste gradații de merit.

De comun acord, conducerea ISJ Neamț și sindicatul au decis să meargă pe criteriile de competență, deoarece pe criteriu numeric (număr egal de gradații de merit pe fiecare disciplină în parte) ar fi însemnat să beneficieze de acest premiu financiar numai 30 de profesori nemțeni, însă mult mai mulți învățători și educatori ar fi primit gradații.

Dorina Drexler, șefa ISJ Neamț, consideră că aceasta este soluția cea mai echitabilă: "Anul trecut am ajuns în situația ca, după criteriul numeric, să nu putem acorda gradații unui profesor al cărui dosar cumulase 80 de puncte și să acordăm altuia care avea numai 49 de puncte. Anul acesta propunerea agreată de noi și acceptată de sindicat a fost ca primul criteriu să fie dacă disciplina respectivă este pentru examenele naționale, al doilea criteriu dacă este o disciplină la care au fost olimpici județeni, naționali sau internaționali, apoi ponderea numerică a postului, a funcției de conducere, progresul realizat de elevi în baza testelor de progres".

Punctajul minim pe care trebuie să-l acumuleze un candidat pentru a obține gradația de merit este de 70 de puncte. În plus, dacă la o disciplină nu există dosare care să cumuleze punctajul minim numărul de gradații de merit aferent disciplinei respective va fi redistribuit către disciplinele care au candidați competenți.

După aceste criterii se estimează că vor beneficia de gradații de merit, pentru următorii 4 ani, aproximativ 200 de cadre didactice nemțene.

Angela BRUDARU

C - AȘA - S ROMÂNII

Adică cum? Receptivi la orice noutate. Mai ales la înnoirile apărute în tranziție. Marile transformări sociale, apariția economiei de piață sînt viu prezentate în " perlele " folclorului nou. Exemple? " Bine-i să fii pădurar/ Că mai tai cîte-un stejar / Și- l dai șefului de post/ Ca să - ți faci în viață rost". Iubițelul, bădița, neicuța, puișorul după care suspina cîndva mîndruța e înlocuit astăzi cu polițistul ciubucar și frumosul vameș în uniformă. Să mai cîrcotească cineva că folclorul nou nu respecta dinamica forței de munca, cu sfințenie. "Vameșu-i băiat isteț/ Și frumos și iubăreț / De-aia tot ce e mai bine/ Numai lui i se cuvine! " Puteți contrazice?

Cînd România, " fata săracă" din Est, a aderat oficial la UE, folcloriștii au fost din nou pe fază. Ascultați-i! " Hai români din toată lumea/ Că ne-a primit Uniunea/ Să bem să ne veselim/ Cu un păhărel de vin". Și pentru că mioriticii nu prea știu ce va urma în anii ce vin, după aderarea sînt prevăzători. " Foaie verde trei migdale/ A venit ziua cea mare/În Europa intrăm/Cu toți să ne bucurăm/Foaie verde iasomie/Ce-o să fie, nu se știe!" Și dă-i țopăială, pe Oda de Beethoven. Curioși din fire, românii amărășteni au străbătut drum lung, au așteptat la cozi interminabile și s-au lăsat controlați numai pentru a păși și în Casa Poporului, să vadă locul unde aleșii noștri" ne fac legi și ne pun biruri. " O doamnă a sforăit demonstrativ într-un scaun din piele, iar restul vizitatorilor au început să se comporte exact ca parlamentarii. Căscau pe rupte și se scobeau în nas. Somnul televizat, după părerea poporenilor s-ar datora scaunelor confortabile și căldurii mari din sălile de lucru.

La ora actuală sînt în vogă versurile cîntate: "Ceaușescu n-a murit/Ne veghează îndîrjit/ Ceaușescu e o școală/ Ceaușescu e o boală!" El ne bîntuie în aceeași măsură în care ne bîntuie boala comunistului. Mai ales în ziua lui de naștere. Așteptăm cu mare interes niscai"perle"proaspete cu viața nouă și luminoasă a dascălilor din interminabila tranziție. Care dascăli, la fiecare început de an școlar, protestează de fericire și prosperitate. Reforma din învățămînt e în plină desfășurare.

Dumitru RUSU

AUREL DUMITRAȘCU: *POEME INEDITE*

(Urmare din pag. 2)

Nerușinarea / este refluxul sațietății / singuri și atît de înțelepți / dăm viață pe nuferi / totuși ne e bine ... ne e bine. amin / ne e bine pe dracu! / amin. 27 septembrie 1981" (Tatăl nostru bătătorit de sudalme și mirosind a ambrozie ...)

Și încă o precizare făcută de Adrian Alui Gheorghe, îngrijitorul acestei ediții, precizare demnă de reținut de către toți cei care sînt interesați sau iubesc poezia lui Aurel Dumitrașcu: ,,Textele publicate (în această plachetă - n. n.), alături de cele <lăsate deoparte>, vor fi depuse în <Fondul Aurel Dumitrașcu> deschis de noi în cadrul Bibliotecii Județene <G. T. Kirileanu> din Piatra-Neamț, la dispoziția unor eventuali cercetători, a amatorilor de manuscrise din perioada calculatorului care nu mai lasă proba trudei scriitoricești în (pe) "memoria hîrtiei".

EUROPEANUL EMINESCU

(Urmare din pag. 1)

Europeanul Eminescu a spus neamului său și, mai ales, națiunilor europene că românii au de îndeplinit un rol istoric "recunoscut de Europa și congruent cu interesele sale". Tot el a spus cu hotărîre că "Istoria este voință și nu teorie". Cu alte cuvinte, istoria neamului românesc a fost, este și va fi voința poporului român de a fi ceea ce i-a fost dat să fie prin înființarea Daciei Traiane, acum 1900 de ani: parte integrantă a Europei cu misiunea de creație culturală europeană și de apărare. De aceea, constată Eminescu, "Noi românii sîntem cu totul cufundați în ideile Occidentului", întrucît "venerabilii noștri înaintași au dezlipit odată pentru totdeauna elementul etnic al datinității din Orient de masele slave, turanice și grecești".

Pentru comportamentul nostru de azi și de mîine, desprindem, din motive de spațiu tipografic, doar cîteva învățături eminesciene:

- "Nu există civilizație umană generală accesibilă tuturor oamenilor în același grad și în același chip, ci fiecare popor își are civilizația sa proprie, deși în ea intră o mulțime de elemente comune și altor popoare". (Semi Barbaria).

- "Chestiunea de căpetenie pentru istoria și continuitatea de dezvoltare a acestei țări este ca elementul românesc să rămîie cel determinant, ca el să dea tiparul acestei forme de stat "ca limba lui, închinările lui oneste și generoase, bunul lui simț să rămîie și pe viitor norma de dezvoltare a țării (Problema evreiască).

Așadar, noul ideal românesc-problemă fundamentală și a pedagogiei noastre- este păstrarea și consolidarea identității noastre naționale, alături de care să cultivăm și identitatea europeană ca îngemănată, iar tot ceea ce se creează ori se adoptă să se facă prin voința națională a românilor. Așa ne-a învățat Eminescu, așa să facem!

UTOPIA CA REALITATE (II)

O analiză a romanului „1984„ în contextul universului literar Orwelian și ca o capodoperă a genului utopiei negative.

Moto: "Aceasta este printre cele mai înspăimîntătoare cărți pe care le-am citit vreodată. Sălbăticia lui Swift a trecut la un succesor care consideră viața și mai intolerabilă .

Orwell nu are nici o speranță, sau, cel puțin nu-i îngăduie cititorului nici cea mai mică rază de speranță.

Iată un studiu despre pesimismul fără limite, cu excepția poate, a gîndului că dacă omul poate concepe "1984" va ști și să-l evite"

(Frederic Warburg)

„Anglia,Anglia mea!" ,scria Lawrence. "Anglia, Anglia ta "scria Orwell-, prima este o afirmație, o declarație de independență , o provocare, dar ceea ce spune Orwell, prin contrast, este o poveste, un vis și cînd cedează sub presiune, va deveni un coșmar.

Să urmărim în continuare contextul psihologic și literar în care apare "1984". Orwell susține că sînt patru motive pentru care se scrie: egoism pur, entuziasm estetic, impuls istoric și scop politic, cel din urmă fiind definitoriu pentru capodopera în discuție.

Cea mai importantă creație a sa, profund legată de "1984" rămîne "Ferma animalelor", o fabulă despre animalele care s-au răsculat și au instaurat republica la o fermă, despre un porc dictatorial numit Napoleon care a preluat puterea și despre cum animalele au început să meargă în două picioare și să folosească biciul. La fiecare etapă a revoluției, cîte unul din cele șapte principii adoptate inițial spre binele comun este denaturat în folosul puterii, astfel încît, în final,

"Toate animalele sînt egale" primește adăugirea "dar unele sînt mai egale decît altele". Morala vine în ultima scenă cînd animalele excluse privesc de la porc la om și de la om la porc și nu mai pot face nici o diferență iar sentimentul e mai mult decît deziluzie și înfrîngere, pentru că apare conștiința de sine .

"1984"este, în fond, tot o fabulă "dictatorială" scrisă în termeni antropomorfici, un tablou al omului dezumanizat, al unui popor intolerant, al unui guvern a cărui singură intenție este menținerea puterii lui totalitare prin orice mijloc oricît de crud. O Uniune Sovietică la puterea "n", un Stalin ce nu moare niciodată, o poliție secretă dotată cu cea mai modernă tehnologie .

Prima parte face punerea în pagină, introducîndu-l pe erou, Winston Smith și descriind în detaliu imaginea zguduitoare a comunității în care trăiește.Un ecran instalat în fiecare sufragerie prin care poliția secretă supraveghează gesturile, gîndurile și cuvintele fiecărui membru al partidului, "Noua limbă" (limbajul conceput de partid pentru a împiedica gîndirea), "Fratele Mare"a cărui față de un metru poate fi văzută oriunde, "gîndirea dublă"- formula ipocriziei politice absolute, ginul sintetic care lubrifiază nefericirea locuitorilor, Ministerul adevărului cu cele trei slogane: "Războiul este pace", "Libertatea este sclavie", "Ignoranța este putere" și metodele de a șterge trecutul în interesul partidului .

Partea a doua are o intrigă foarte simplă: Winston se îndrăgostește de Julia ceea ce e considerat complet ilegal. Julia și Winston, deja rebeli, încep să comploteze contactîndu-l în acest sens pe O'Brien despre care cred că e tot rebel. Primesc "Cartea"lui Goldstein -un Trotsky al comunității - pe care Winston o citește.

Partea a treia cuprinde tortura, reeducarea și înfrîngerea lui Winston Smith, imediat după arestarea lui .În această parte Orwell dă frîu liber sadismului lui, ridicîndu-se la limitele expresivității în scena în care eroul, amenințat de șobolanii flămînzi care urmau să-i mănînce fața, îl imploră pe torționar să o dea pe Julia șobolanilor.

Această ultimă trădare a tot ce e nobil în om îl lasă pe Winston zdrobit și pregătit de reeducare, pentru că în sistemul numit Ingsocă, adică socialismul englez, nu sînt martiri ci doar oameni învinși gata să moară pentru binele țării lor!

Prof. Daniela Ioana NICOARĂ

FIDES ET RATIO ÎN "PROBELE" METAFIZICE THOMISTE DESPRE EXISTENȚA LUI DUMNEZEU

Rațiunea și credința sînt în construcția teologică și filosofică din evul mediu concepte dominante și corelative; dialogul lor stînd sub semnul lui polemos, este adesea dramatic, dar nu face subiectul excluziunii, care pare să separe filosofii și teologii, ci se desfășoară între teologul și filosoful reuniți în aceeași persoană fizică. Acesta poate fi și cazul lui Thoma din Aquino- sistematicianul "științei sacre" (teologia), care regîndește aristotelician pînă și datele revelației.

Averroes și Thoma au ceva comun, fiind aristotelicieni dintre aceia care au preluat spiritul învățăturii Stagiritului, ceea ce înseamnă că dincolo de felul lecturii, dincolo de propria reconstrucție, de accentele valorizatoare pe care le pun și unde le pun, sînt într-o anume solidaritate; amîndoi comentatori străluciți ai operei Stagiritului, dar comentatori în vederea unei opere, ei nu aveau a se situa pe poziții incomunicabile.

Ei se și deosebesc, trăind în secole diferite, în lumi diferite, avînd religii diferite, ceea ce pentru un filosof al evului mediu avea importanță, percepînd altfel valorile aristotelismului și integrîndu-le în alte structuri, reconstruind astfel lumea și omul. Cu toate acestea, pozițiile lor individualizate deși diferite, dacă nu chiar opuse, sînt complementare și în problema raportului dintre credință și rațiune: în timp ce Averroes admite primatul rațiunii, Thoma pune aceeași condiție credința; Averroes pus să afirme existența a "două adevăruri contrarii" dă expresie "divorțului dintre revelație și rațiune", în timp ce Thoma așează mai presus credința. Adevărul în condiție ideală, după el, vine sus, ca un "fluviu care coboară în cascade: de la Dumnezeu, prin îngeri, la oameni, între care mai întîi îl primesc apostolii și profeții, apoi mulțimea" (Etienne Gilson- Le Thomisme...).

Și totuși Thoma este în raport de complementaritate cu Averroes întrucît, în principiu, asemenea filosofului arab procedează raționalist, în limitele lui medievale. Mai înainte de a fi tentați să negăm sau să admitem existența acestuia în evul mediu este necesar să distingem între forma și fondul raționalismului.

Presupunînd primatul rațiunii și raționalitatea lumii, el nu este mai puțin nici atunci cînd totul, om și univers, este prins în dependență de o ființă și de o acțiune în regim de transcendență, cu condiția ca ființa care transcede să fie ea însăși descrisă și interpretată raționalist. Cu alte cuvinte, rațiunea să fie subordonată, dar unei suprarațiuni cu privilegiul superiorității, însă prin investitură. Din acest punct de vedere Thoma, ca mai înainte Anselm, este exemplar: deopotrivă pentru că aduce teologia la o teodicee, încercînd să demonstreze prin cinci argumente existența lui Dumnezeu, pentru că îl pune pe acesta în echivalență cu principiul așa cum îl înțelegea Aristotel, încît puțin lipsește ca să nu fie decît un alt nume al ființei ca ființă și pentru că dă rațiunii toată libertatea de mișcare în limitele orizontului ei de existență și deci, de exercițiu. Faptul din urmă, cum nu era posibil fără o ontologie raționalistă, raționalismului thomist este mai înainte de toate ontologic. Aristotelismul este hotărîtor și aici întrucît despărțindu-se de realismul anselmian, prin metafizica separației dintre lucruri și universalii, de inspirație platoniciană, Thoma reinstalează substanța ca întreg sau sinteză în cîmpul filosofiei, poate chiar în centrul ei.

În "Summa theologica", lucrare de sistem, numită de Etienne Gilson "cea mai vastă și mai clară expunere din ansamblul teologiei thomiste", avea să reconstruiască divinitatea într-un concept dublu determinat: filosofic și religios. Oricît ar părea de straniu, Dumnezeu, la Thoma este mai mult un concept al filosofiei și, în anumite limite, un alt nume dat ființei ca ființă în sens aristotelic, pentru că este numit în lucrarea sus menționată "principiul și finalitatea lucrurilor", ceea ce dezvăluie identitatea evident aristotelică, mai înainte de a i se pune în lumină atributele, deci condițiile de inteligibilitate.

Ca și principiul aristotelic, principiul thomist (Dumnezeu) este un indemonstrabil, dar indemonstrabil în sensul pe care îl stabilea tot filosoful grec, adică nederivat, prim. Asemenea judecă și Thoma în "Summa theologica" atunci cînd afirmă: "Se poate spune că sînt două feluri de demonstrație. Una este prin cauze și are ca punct de plecare ceea ce este anterior în sine. Alta este prin efecte, și ea are ca punct de plecare ceea ce este anterior față cu noi. Căci atunci cînd un efect este mai bine cunoscut decît cauza sa și aceasta față de noi, noi înaintăm de la efect la cunoașterea cauzei. Or, nu interesează care efect poate servi la demonstrarea existenței cauzei sale proprii, cu condiția doar ca efectul să fie mai bine cunoscut pentru noi; căci efectul depinzînd de cauză, cu necesitate preexistă o cauză. În consecință, existența lui Dumnezeu poate fi demonstrată prin efecte cunoscute de noi".

Deci, existența lui Dumnezeu poate fi probată inductiv pe cinci căi:

Cea dintîi (via manifestior) are "ca punct de plecare mișcarea": pentru că, urmînd mărturia simțurilor, tot ceea ce se mișcă este mișcat de altceva și pentru că ceea ce se mișcă trece din starea de potențialitate în cea de act înseamnă că, tot căutîndu-se cauza, se tinde prin regresie la nesfîrșit.

Cum ceea ce mișcă și este mișcat unește în sine posibilul și actualul, dar nu în același timp și sub același raport, principiul trebuie să fie act și putere în același timp și sub același raport. Numai astfel va fi inteligibil, căci numai astfel va fi necondiționat.

Că Thoma își încheie expunerea probei cu identificarea primului motor cu Dumnezeu este adevărat, dar mai înainte de aceasta el legitimează principiul ca început al mișcării, în sensul în care încă Stagiritul în a sa "Metafizica" o făcea: "principiul se numește punctul de la care, la un lucru, începe mișcarea". Astfel, la Thoma, în "Summa theologica" textul spune: "este deci necesar să se ajungă la un prim motor și acest prim motor să fie ceea ce numim cu toții Dumnezeu".

Masterand Dumitrița VASILCA

(Continuare în numărul viitor)

Revista presei literare

COMUNISMUL ȘI NAZISMUL AU ÎMBRĂCAT HAINA CUNOAȘTERII ABSOLUTE

În revista ADEVĂRUL LITERAR ȘI ARTISTIC din 17 ianuarie 2007, Vladimir Tismăneanu, răspunzînd la întrebările puse de redactorul Marius Vasileanu în legătură cu Raportul de condamnare a comunismului, zice printre altele: "Acest Raport și discuția în jurul lui vor accelera discuția în jurul Legii lustrației în România. Eu aștept ca primăvara anului 2007 să fie din acest punct de vedere o primăvară destul de agitată pentru că, practic, s-a încheiat un proces istoric".

REGĂSIREA DE SINE ÎN EUROPA

"Istoricii și oamenii de cultură au abordat trecutul românesc, în primul rînd, prin prisma elitelor, a personalităților și a eroilor" afirmă scriitorul Victor Neumann, într-un interviu acordat lui Laurențiu Ursu și publicat în revista "TIMPUL" , nr. 11/2006, din Iași.

FILMUL ROMÂNESC LA ICR NEW YORK

"Cultura română pare să sufere, cu aproape exasperantă intensitate în vremea din urmă, de un acut complex al marginalului, exprimat printr-o tot mai nervoasă dezbatere publică a motivelor care par să o păstreze, cu premeditată încăpățînare, în conul de umbră al universalității" - zice Petre Rado în OBSERVATORUL CULTURAL din 11-17 ianuarie 2007.

ATENȚIE! PSIHOLOGIE SOCIALĂ CU ACCENTE DE STÎNGA

"Așa cum bine se știe, falsele profeții riscă să prindă viață, printr-o repetare stăruitoare. Tot astfel, aprecierile greșite ale stării de fapt, sau judecățile istorice eronate, pot aduce pe lume realități neplăcute, dacă sînt rostite vreme îndelungată, cu neabătută convingere" - ne avertizează Victor Rizescu într-un articol semnat în REVISTA 22 din 5-11 ianuarie 2007.

CE ESTE COSMODERNITATEA

Revista STEAUA, în ultimul număr pe 2006 (11-12), publică o foarte interesantă dezbatere literară, sub genericul "De la postmodernitate la cosmodernitate - o perspectivă transdisciplinară", la care participă scriitorii Corin Braga, Ruxandra Cesereanu, Sanda Cordoș, Anca Hațiegan, Maruius Jucan, Basarab Nicolescu, Doru Pop, Vlad Roman, Nicolae Trucan și Mihaela Ursa.

ADERAREA LA UE, ÎN VIZIUNEA SCRIITORILOR

Numărul din 3 ianuarie al revistei ADEVĂRUL LITERAR ȘI ARTISTIC publică o anchetă printre scriitorii români cu tema "Ce înseamnă aderarea României la Uniunea Europeană". La ancheta revistei au răspuns nu numai scriitori ci și artiști și oamenii de cultură și știință importanți precum Ionel Haiduc, Mircea Iorgulescu, Nicolae Manolescu, Ion Caramitru, Zamfir Dumitrescu, Lucian Boia, Andrei Codrescu, Cristi Puiu, Radu Preda, Sorin Lavric și Anca Vasiliu. Pe aceeași temă, a întoarcerii României în Europa, scrie un articol și eseistul Denis Deletant în REVISTA 22 din 12-19 ianuarie 2007.

DESPRE CRITICII DE TEATRU

Reputatul universitar clujean Ion Vartic publică în numărul 50 al revistei ROMÂNIA LITERARĂ un interesant articol despre criticii români de teatru, intitulat "Chereau, Dodin și teatragiul român". Criticul literar este împotriva acelor critici de teatru, jurnaliști, care nu mai urmăresc esențialul unui spectacol, ci amănuntele picante, sau strîmbă din nas la vechimea unui spectacol precum cel cu "Cevengur".

FICȚIUNI MALIGNE CU MARTIR IMAGINAR

Tot în ROMÂNIA LITERARĂ, dar în numărul din 7 decembrie 2006, criticul literar Mircea Iorgulescu își continuă polemica sa cu romancierul Bujor Nedelcovici, despre care afirmă: "De cîțiva ani buni, vreo patru sau cinci, Securitatea i-a devenit cel mai prețios ajutor în fabricarea unei imaginare biografii de martir, victimă și totodată erou. Începută îndată după decembrie 1989 și devenită absorbantă, această campanie l-a făcut de altfel să abandoneze treptat literatura de ficțiune în profitul autobiografismului autovalorizant".

OCHELARIST

Misterul lui MIRCEA ELIADE

Mircea Eliade este, cu adevărat, un fenomen al culturii românești. În numeroase rînduri, s-a spus că eruditul a cuprins și a dezlegat istoria ca un lorga al domeniului spiritual. Mai mult, Eliade este considerat un PROFET al neamului nostru. Chiar

acest profetism este secretul gloriei lui mondiale. Geniul profetic nu numai că a prevăzut un viitor devenit prezent, dar a și contribuit, esențial, la împlinirea profeției.

Însă ceea ce ne-a atras întotdeauna la opera lui Eliade - și va rămîne, probabil, un veșnic semn de întrebare pentru cercetători - este misterul, fantasticul ce învăluie nu numai cartea, ci chiar viața scriitorului. Lectura unor cărți de prestigiu, nuvelele, romanele au avut darul de-a ne îndemna spre meditație, spre ceea ce mai era, încă, prezent din spiritul lui Eliade. Ne dăm seama că fiecare rînd citit, fiecare clipă de gîndire ne aruncă mai adînc în brațele misterului. Cu cît am căutat să înțelegem mai mult, cu atît întunericul era mai mare și abia tîrziu, după zeci de lecturi, ne-am amintit unde am putea găsi flacăra care să lumineze noaptea neînțelegerii.

Dintr-o dată, am înțeles că, înaintea fiecărei lecturi, trebuie să ne actualizăm sensul numelui său: ELIADE vine din grecescul HELIOS, adică SOARE, iar MIRCEA din rădăcina slavă MIR, însemnînd PACE, dar și LUME, COSMOS. Iată că numele a fost totuna cu destinul său.

Trebuia, deci, să căutăm în fiecare rînd scris dorința lui de a cunoaște lumea: cum a luat ființă universul, cum s-a instalat ordinea, cum s-a integrat și cum a participat specia umană la această ordine universală. Din cauza scopului pe care și l-a propus, viața lui personală și cea intelectuală nu au fost ușoare. Dar știa să găsească întotdeauna punctul de echilibru din care sorbea puteri noi. Acest punct provenea din talentul de a transforma fiecare clipă a existenței într-un mister. Iată, de exemplu, prima amintire a lui Mircea Eliade, pe care o notează în "Memoriile" sale, amintire ce a fost însoțită de o trăire afectivă, uluitoare:

"Mai cu seamă rememorez o după-amiază de vară, cînd toată casa dormea. Am ieșit din odaie ... și, de-a bușilea ca să nu fac zgomot, m-am îndreptat spre salon. Aproape că nu-l cunoșteam, căci nu mi se îngăduia să intru decît la zilele mari sau cînd aveam musafiri. Dar, de data aceasta, ..., am pătruns înăuntru. În clipa următoare emoția m-a ținut locului. Parcă aș fi intrat într-un palat de basme: storurile erau trase. În odaie pătrundea o lumină verde, irizată, ireală, parcă m-aș fi aflat dintr-o dată închis într-un bob uriaș de strugure."

Această amintire, de la vîrsta de trei-patru ani, va avea u rol fundamental în viața lui Eliade, căci viitorul savant va face din ea un exercițiu de recuperare psihică, asemenea celor pe care le va descoperi, mai tîrziu, în practicile yoga.

Fantasticul existenței sale se va oglindi și în operele scrise. Autorul impresionează prin rigoarea erudită, prin capacitatea de a pune în vedere esențialul din cercetarea unor documente din cele mai variate domenii: religie, istorie, mitologie, lingvistică, antropologie, folclor, literatură. Asupra oricărui domeniu neam opri, vom observa că, dacă OMUL-ELIADE impresionează, atunci AUTORUL-ELIADE surprinde. Fantasticul este o dimensiune fundamentală a omului de geniu și, pentru a-l înțelege, trebuie să ne învățăm a citi printre rînduri, ajutîndu-ne de anumite puncte ce s-au dovedit a fi fixe în opera lui. Printre acestea, străbatem un itinerariu spiritual:

VIAȚĂ-MOARTE-PROFAN-SACRU sau, cu alte cuvinte: REAL-IREAL-REAL-IREAL.

A citi, deci, simbolurile într-un text cu suprafețe realiste, netede, înseamnă a dezvălui mesajul ascuns în straturile adînci ale operei.

Sîntem, totuși, în măsură, să enumerăm cîteva dintre simbolurile ce au fost deja descifrate.

De exemplu, întîlnim deseori CIFRA 3. Ea este primul număr fundamental considerat perfect, expresie a totalității și a desăvîrșirii. În tradițiile iraniene, această cifră apare dotată cu caractere magico-religioase. Cele trei acte succesive, ce se regăsesc în numeroase povești magice, asigură succesul încercărilor inițiatice și, în același timp, constituie un tot indisolubil. La alte popoare, numărul 3 are numeroase sensuri secrete.

De asemenea, întîlnim deseori CIFRA 7, o cifră cosmică sacră, un alt simbol al perfecțiunii și al unicității, fiind, în general, benefică. Șapte sînt: zilele săptămînii, planetele, treptele perfecțiunii, sferele celeste, petalele trandafirului, ramurile arborelui cosmic. Dar de cîte ori găsim acest număr strecurat printre rînduri, înseamnă că el comportă și o mare neliniște, prin faptul că indică trecerea de la cunoscut la necunoscut. Un ciclu s-a sfîrșit. Va începe un altul?

Înv. Steluța POSTOLICĂ

(Continuare în numărul viitor)

INEPUIZABILUL BACOVIA -

CÎTEVA RECEPTĂRI ȘI ABORDĂRI

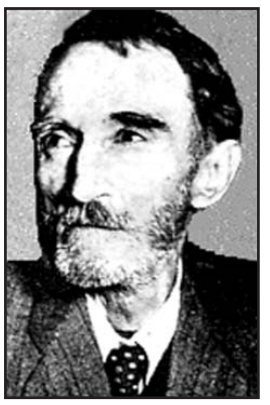

Mulțimea și diversitatea interpretărilor critice din bogata exegeză bacoviană a generat multiplicarea metodelor de abordare a discursului său poetic. Așa cum e firesc în cazul poeziei, cele mai multe se revendică dintr-un mai mult sau mai puțin disimulat impresionism, fondat pe bergsoniana intuiție (concepută în antiteză cu rațiunea, logica și, tocmai de aceea, suferind de o "nedeterminare fundamentală"). Sînt studiile de aspect eseistic, pronunțat subiective, atrăgătoare prin stil și chiar prin spectaculosul ideilor lansate, mai ales cînd aparțin poeților, cei aflați în interiorul procesului de creație: Dinu Flămînd, Ion Caraion, Nichita Stănescu ș.a.

Altele, diferit concepute și structurate, ale criticilor interbelici sau contemporani, ordonează extrem de metodic, conștiincios, materialul cu care operează, încercînd mereu să găsească o metodă de abordare care să îmbine rigoarea informației cu "prelucrarea artistică" a ei.

Unele studii se situează pe poziții partizane, cele mai multe aflate la extreme, lansînd fie teoria "poetului eșecurilor" (Nicolae Ciobanu), fie pe aceea a "învingătorului" (Lucian Raicu, Alexandru Buican).

Există și metode care apelează, tocmai din nevoia de argumente cît mai "științifice" pentru susținerea intuițiilor estetice, la precizia statisticilor, urmărind, de-a lungul unor pagini întregi, frecvența verbelor- mai ales la anumite moduri și timpuri- a numelor, adverbelor, interjecțiilor etc. E cazul studiului Sandei Galopentia-Eretescu, care se ocupă de modalitățile de reliefare a motivului poetic la Bacovia, sau acela al lui Ion Caraion, ce inserează într-o lucrare cu veleități artistice pagini întregi cu inventarul complet al verbelor din poezia bacoviană- adevărat "beton armat" al acesteia, în opinia autorului.

În fine, metode de tip structuralist și semiotic încearcă descompunerea întregului în unități componente și stabilirea relațiilor complexe din interiorul sistemului, ajungînd uneori la interesante "alternative bacoviene", ca în cazul Alexandrei Indrieș.

O metodă de abordare utilizată recent (1999, 2004) de către Constantin Călin în Dosarul Bacovia (vol. I, II) alege o modalitate compozită de lucru, încercînd să adune datele cele mai insignifiante, în aparență, ale vieții poetului sau toate motivele, grupate din punct de vedere tematic, din lirica bacoviană, pentru a le interpreta din perspectiva iconologiei: într-o primă etapă, pre-iconografică, e stabilită tematica primară- faptică și expresională- urmîndu-i analiza iconografică, a tematicii secundare și ulterior interpretarea iconologică- planul simbolic al operei.

Studiile de ultimă oră, cum e cel al lui C. Trandafir, Poezia lui Bacovia, încearcă să reia demonstrația depășirii simbolismului bacovian în direcția expresionismului, în vreme ce I.B. Lefter vede în poet "un model al tranziției" care "a străbătut anticipativ traseul tranziției de la modernism la postmodernism".

Atîtea paradoxuri în interpretarea lui Bacovia pot duce, firesc, la concluzia că opera sa, pe cît de "deschisă", pe atît de enigmatică, își caută încă "orizontul de așteptare"...

O operă atît de complexă nu poate fi epuizată printr-un demers critic, oricît de "integrator" sau exhaustiv s-ar dori el. Tocmai de aceea, o asemenea operă va rămîne o provocare pentru critica literară. Ca majoritatea exegeților lui Bacovia, ne păstrăm speranța că, în viitor, se va găsi totuși o asemenea ideală "cale de acces" la opera bacoviană.

Modernă prin rapiditatea și multitudinea proceselor gîndirii implicate în forma ei concentrată, ca și prin varietatea maximă în interiorul "schemei" adoptate, poezia bacoviană se sustrage oricărei încorsetări, clasificări, etichetări, refuzînd sistematic patul lui Procust al unei critici dogmatice.

O abordare critică adecvată ar trebui, probabil, să fie la fel de flexibilă ca ea și, fără a relativiza conceptele (și terminologia), să admită că, dincolo de tot instrumentarul poetic se află totuși Poezia, în acel spațiu sacru al ei, sustras oricărei relativități.

Prof. Magda IFTIMIE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

EDITURA HUMANITAS - Seria Cartea de pe noptieră

Kurt Vonnegut
PIANUL MECANIC
Traducere din engleză de Sanda Aronescu

Prima regulă a utopiei negre este să te poți recunoaște- ca individ și ca specie- în oglinda convexă a unei lumi aflate la granița prezentului cu un viitor care deja a început. Kurt Vonnegut a învățat de la maeștrii genului- Orwell și Huxley, în cazul lui- și a avut un succes fulminant chiar cu romanul său de debut, "Pianul mecanic" (1951). Primul roman al lui Vonnegut construiește o Curte a Miracolelor high- tech, în care moneda de schimb și criteriul de selecție a indivizilor speciei este I.Q.-ul. În orașul Ilium, New York, numai indivizii supradotați au dreptul la muncă; toți ceilalți au fost înlocuiți de mașini inteligente, eficiente, spirituale, care dau un alt sens ideii de utilitate. În acest univers- automaton, patronat de EPICAC, computerul suprem, Paul Proteus este un specimen adaptat- și adaptabil, după cum ne previne chiar numele său. Nevoia de sens apare însă ca o dimensiune ce aparține și posumanității; prin urmare, eroul lui Vonnegut alege calea cea mai grea: pornește revoluția împotriva mașinilor atotstăpînitoare. Finalul însă reprezintă doar închiderea seacă, în icnete de țap ispășitor, a unui larg cerc vicios- o altă "regulă" a distopiei sau o variantă a teoriei răului necesar.

"Pianul mecanic" depășește cu mult, prin umor și fantezie pură, granițele rigide ale ipotezei de tip science- fiction. De fapt, proza lui Vonnegut vorbește numai despre omenesc, perorînd chiar, în subsol, împotriva mașinii, împotriva ideologiei, împotriva tehnologiei care, așa cum știm deja, naște monștri.

Anthony Burgess
PORTOCALA MECANICĂ
Traducere din engleză de Carmen Ciora și Domnica Drumea

Violența care a devenit emblema acestui roman- cult își are sursa într-o întîmplare tragică din viața scriitorului: soția lui urmează să aibă un copil, însă e atacată, pierde sarcina și moare cîțiva ani mai tîrziu. Alex, personajul central al romanului, poate fi foarte bine autorul atacului. Banda din care face parte e încarnarea răului- toți sînt gata să-și descarce instinctele criminale asupra celor lipsiți de apărare. Cînd, în urma unui jaf, e închis și condamnat la 14 ani de închisoare, Alex acceptă să fie supus unui tratament care să extirpe răul din el. Medicamentele și imaginile pe care e obligat să le privească își fac efectul: violența îi produce acum lui Alex o senzație puternică de greață. Eliberat de instinctele criminale, e trimis înapoi în societate, acolo unde este lipsit de orice mijloc de apărare și cade, la rîndul lui, victimă bestialității. "Care e, în cele din urmă, prețul plătit pentru mîntuire?" pare să se întrebe Burgess. Succesul formidabil al romanului a fost dublat de scandalul iscat în jurul filmului lui Stanley Kubrick (1971). S-a spus chiar că scenele brutale din film au inspirat manifestări violente în Anglia, așa că pelicula a fost retrasă din cinematografe. "Portocala mecanică" nu e însă o pledoarie pentru, ci un vaccin contra violenței. Ironic sau nu, în mintea lui Alex răsună mereu Simfonia a IX-a a lui Beethoven...

Nick Hornby
TURNUL SINUCIGAȘILOR
Traducere din engleză de Irina Negrea

În ajunul Anului Nou, la Londra, patru necunoscuți se întîlnesc pe acoperișul unei clădiri de o stranie notorietate, Toppers House- o vedetă TV căzută în dizgrație, o adolescentă rebelă, o femeie care își crește copilul imobilizat și un cîntăreț de rock ajuns la compromisurile vîrstei mijlocii. Toți sînt sinucigași de vocație și perspectivă, iar lucrul care îi unește se dovedește mai presus de tot ceea ce îi desparte; fiecare personaj al acestui inimitabil cvartet spune un anume fragment din povestea tuturor, salvîndu-se astfel atît pe sine, cît și pe ceilalți prin integrarea într-o familie- surogat protectoare și terapeutică. Melodramă? Nici vorbă. Nick Hornby, scriitor ajuns la maturitate, alternează cu mînă de maestru umorul negru, comicul absurd și patosul veritabil. El pune întrebări grele, dar dă lungi răspunsuri în cheie tragicomică, așa cum este episodul vacanței de grup în Insulele Canare sau cel al întîlnirilor de lectură unde se studiază cărțile celor mai cunoscuți sinucigași. În final, după o serie de amînări, ca tot atîtea anticlimaxuri, cei patru aleg viața, chiar dacă acest lucru înseamnă renunțarea la un puternic analgezic existențial. Dozajul de sentimentalism și umor, de autopersiflare, sinceritate și seriozitate din cartea lui Nick Hornby reprezintă o rețetă sigură pentru empatia cititorului, care va fi captivat încă de la prima pagină.

ELOGIU DASCĂLILOR ROMÂNI DE PESTE GRANIȚĂ

După cum am relatat în numărul 87 al revistei "Apostolul" (Tatiana Gîrbea și Daniela Maria Marțolea - text; Ștefan Corneanu - interviu cu Gheorghe Amaicei, președintele Asociației Învățătorilor din Neamț), în zilele de 28 și 29 octombrie 2006, după aproape 70 de ani de întrerupere (din 1938), la Arad a avut loc un Congres Național al Învățătorilor și Institutorilor. Peste 450 de delegați și 180 de invitați din țară și de peste hotare au discutat probleme cardinale privind statutul învățătorilor, starea învățămîntului în România și în comunitățile românești, perspectivele organizatorice și de conținut ale școlii noastre.

Evenimentul a fost luat în seamă de autorități și se pare că va avea urmări efective. Publicăm în continuare una dintre hotărîrile Congresului. *(Red.)*

● HOTĂRÎRE a Congresului Național al Învățătorilor/ Institutorilor din România și al Învățătorilor/ Institutorilor români de peste hotare - Arad 28- 29 octombrie 2006

Pe lîngă REZOLUȚIA votată în unanimitate de cei 650 învățători/ institutori din toate județele, sectoarele capitalei și din toate comunitățile românești istoricește constituite de peste hotare prezenți în sala Palatului Cultural din Arad în 29 octombrie 2006, s-au mai votat în unanimitate următoarele:

1. Se solicită Domnului Ministru al Educației să confere cea mai importantă distincție pentru un slujitor al școlii românești, Domnului Dionisie Papacafa din Skopje-Macedonia. Domnul Papacafa a fost, ca și tatăl său, învățător la școala românească din satul său natal Cupa din Grecia. Nu a fost în România. A absolvit fostul Liceu Român din Salonic. Tatăl său a suferit și el fiindcă a predat în română, fiind exilat în insule. Dionisie Papacafa a fost ultimul învățător care a predat în română în satul Cupa. A predat cheile școlii oficialităților grecești la somația acestora. Pentru vina de a sluji școala română, a fost nevoit să-și părăsească țara (Grecia) și să se stabilească în fosta Iugoslavie (în Skopje) și să își schimbe și profesia. După independența Macedoniei, pensionar fiind, Dionisie Papacafa a început iar să servească școala română din Balcani. A participat la elaborarea de manuale pentru cursurile facultative ale copiilor români din Macedonia și a publicat o culegere de basme meglenoromâne, el fiind meglenoromân. Vorbește o română bogată și curată, are vaste cunoștințe despre cultura română încît nu ne vine să credem că nici măcar nu a vizitat România. Este produsul a ceea ce a fost cîndva școala română în Balcani și modelul slujitorului școlii românești.

2. Medalia de aur (înregistrată la Banca Națională) acordată Congresului Învățătorilor de către Doamna Rector Lizica Mihuț din partea Universității Aurel Vlaicu din Arad și Diploma de Excelență acordată congresului de Domnul Rector Aurel Ardelean din partea Universității de Vest Vasile Goldiș din Arad, au fost date în păstrare pînă la viitorul congres învățătorilor români din Transnistria, doamnei director Raisa Pădureanu din Tiraspol. Acești învățători din Transnistria au făcut suprema dovadă a atașamentului față de școala românească. Au apărat-o la propriu de armata, poliția și autoritățile separatiste, au suferit agresiuni fizice și morale, au făcut școală fiindu-le tăiată apa și curentul luni de zile, au convins elevii și părinții că limba nu se păstrează fără sacrificii. În timpul conflictului armat au fost învățători și elevi uciși pentru că mergeau la școala cu tricolor românesc.

Delegația nemțeană la Congres

3. Cei prezenți la congres au exprimat prin vot unanim promisiunea că primii colegi români din Serbia de NE (Timoc), din Bulgaria, din Albania și Grecia care vor reuși să introducă în școli publice din țările lor cursuri de cultivare a limbii materne, vor avea în fiecare județ al României deschisă casa unui învățător. Cu atît ne stă în putere să recompensăm o astfel de eventuală reușită. Din varii motive, cultivarea limbii materne în școlile publice din aceste sate (zone) nu au reușit să o impună nici instituții ale statului român, nici instituții internaționale, nici asociațiile respectivelor comunități românești. Sperăm să reușească acești colegi învățători acolo unde alții nu au vrut sau nu au putut.

4. Reprezentanții județelor și sectoarelor la congres solicită de urgență înlocuirea actualei programe de istorie la clasa a IV-a cu una care să fie coerentă, în ton cu celelalte programe, cu obiective și conținuturi prin care elevilor să li se ofere șansa de a-și cunoaște trecutul comunității lor, al națiunii din care fac parte, al minorităților naționale din România, al comunităților românești istoricește constituite de peste hotare, asigurînd o deschidere europeană asupra percepției istoriei ținînd cont de particularitățile lor de vîrstă.

5. Congresul a aprobat în unanimitate începerea demersurilor pentru reînființarea Asociației Generale a Învățătorilor din România. Fiecare asociație județeană a învățătorilor existentă, fiecare asociație existentă în care învățătorii constituie un segment important și-a desemnat reprezentanții în acest viitor for. Reprezentanții județelor și ai comunităților în care încă nu există asociații învățătorești și-au desemnat învățători/ institutori dintre cei prezenți la Arad să facă parte dintr-un consiliu provizoriu al învățătorilor din România și al învățătorilor români de peste hotare. Acest consiliu nu are personalitate juridică. Este constituit pentru a putea fi în contact cu toate județele și comunitățile învățătorești. Regulile funcționării acestor foruri vor fi conform principiului conducerii colective. O propunere a unuia dintre învățători la care au subscris mai mult de jumătate se va putea prezenta de inițiator ca fiind în numele acestui for.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL SIMULTAN, ÎNCOTRO?

Întrebare firească la început de an calendaristic, 2007, odată cu intrarea României în Uniunea Europeană, odată cu deschiderea de noi perspective în fața învățămîntului românesc.

Organizat ca urmare a unei realități obiective- populația școlară, redusă ca număr, din sate și cătune izolate, în învățămîntul simultan constituie o realitate a zilelor noastre și face parte integrantă din structura sistemului de învățămînt din România.

Totuși, existența claselor cu predare simultană este o realitate școlară care ridică numeroase probleme.

Este adevărat că activitatea independentă specifică pe care o desfășoară elevii în condiții simultane reprezintă un exercițiu prețios pentru dezvoltarea inițiativei, a priceperii de a-și organiza munca intelectuală, precum și pentru a-și forma deprinderi privind activitatea de învățare. Dar, problema "spinoasă" pentru acest tip de școli este aceea că nu există deosebire în ceea ce privește curriculum-ul național față de activitatea didactică la o singură clasă. Nu se ia în calcul timpul efectiv aflat la dispoziția învățătorului și a elevilor pentru parcurgerea programei școlare în ceea ce privește volumul de informații.

Și totuși, învățătorul de la simultan, adept al schimbării și al reformei într-un domeniu atît de important trebuie să acceadă la standardele de performanță. Grea menire! Prima rezolvare de moment pe care o transpunem în practică, vizează regîndirea raportului dintre rolul învățătorului și rolul elevului în creșterea randamentului școlar.

De asemenea, unele dificultăți pot fi eliminate, cel puțin, prin etapizarea fiecărui nivel de învățare, proiectîndu-ne astfel activitățile orare, încît să obținem module comune pentru a stimula, simultan, elevii celor două, trei sau patru clase. În felul acesta se diminuează lipsa de timp și se creează o antrenare didactică mai bine motivată.

A doua sugestie izvorîtă din activitatea noastră de la catedră ține de modul în care este concepută activitatea independentă a elevilor. Diferențierea activităților de muncă independentă o raportăm direct la obiectivele de referință, încercare destul de grea.

Deși s-a mărit numărul de elevi pentru posturile didactice din învățămîntul simultan, rămînem la ideea că învățămîntul simultan va continua să facă parte din structurile instructiv- educative, mai ales că acest tip de școli există și în școli din alte țări.

Deschiși spre nou, învățătorii de la simultan sînt receptivi pentru a transforma această formă de învățămînt într-o componentă performantă, răspunzînd dorinței de a învăța a unor copii care nu au nici o vină că s-au născut și trăiesc departe de freamătul comunităților mari.

Inst. Olimpia CORDUNEANU
Școala Gherăeștii Noi

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Consilierea școlară, între teorie și practică

Necesitatea unei adevărate consilieri școlare devine tot mai acută în actualul context social prin care trece țara noastră. Multitudinea problemelor apărute atît în cadrul colectivelor de elevi (părinți plecați la muncă în străinătate, violența, abandonul școlar, pericolul drogurilor, devierile comportamentale grave etc.), cît și în societate în general (diverse "tentații", infracționalitatea juvenilă, degradarea nivelului de trai, lipsa locurilor de muncă etc.), duc la o dezorientare permanentă a tinerelor generații care nu știu de unde vin și încotro se îndreaptă.

Planificarea, organizarea și desfășurarea orelor de consiliere și orientare școlară reprezintă un demers complex în care sînt antrenate o serie de resurse umane, materiale, temporale și tehnologice. Activitatea presupune un proces de planificare, organizare, coordonare și control în vederea atingerii unor finalități bine stabilite și parcurge o serie de etape: definirea și clarificarea unor teme/subiecte de interes pentru elevi, formularea clară a scopurilor, stabilirea obiectivelor, elaborarea planului de acțiune, evaluarea și monitorizarea rezultatelor, autoanaliza și feed-back - ul din partea elevilor.

Tipurile de activități desfășurate de consilierul școlar atrag după sine o serie de elemente specifice determinate de ipostazele în care se află cu elevii, formele de organizare a activităților, metodele și procedeele utilizate și, nu în ultimul rînd, managementul resurselor din unitatea școlară.

Activitatea profesorului consilier poate fi studiată sub două aspecte: consilierea la cabinet și consilierea la clasă. În prima situație, consilierea desfășurată în cabinetul de asistență psihopedagogică din școală, se poate realiza individual sau în grup. Consilierul culege date, se informează, descrie problemele apărute, analizează situații, stabilește relații, alege metodele și procedeele de abordare a subiecților, își organizează programul de consiliere etc. Profesorul consilier la clasă desfășoară activități formativ - educative incluse în aria curriculară Consiliere și orientare și se confruntă cu diverse situații: identifică temele de interes pe care elevii vor să le abordeze, realizează evaluări psihopedagogice, elaborează planuri de orientare școlară și profesională în vederea pregătirii elevilor pentru alegerea carierei, contribuind astfel la dezvoltarea intelectuală și formarea profesională a fiecărui individ. Pentru planificarea orelor de consiliere se vor avea în vedere următorii factori: particularitățile de vîrstă ale elevilor, interesele, nevoile și dorințele acestora, cerințele școlii, familiei și societății.

Atît în situația consilierii la cabinet cît și a consilierii la clasă, profesorul consilier trebuie să dovedească o foarte bună pregătire psihopedagogică, abilități de comunicare și relaționare cu toți elevii și cu părinții acestora, aptitudini pedagogice deosebite, calități manageriale și capacitatea de a - și asuma multiple responsabilități cu privire la formarea, educarea și evoluția elevilor în viața școlară și socială.

Toate formele de consiliere școlară urmăresc îmbunătățirea calității procesului educațional în ansamblul său. Realitatea socială și problemele cu care se confruntă școala românească actuală necesită din ce în ce mai mult existența unor persoane specializate care să intervină atunci cînd profesorul de la clasă nu mai reușește să facă față diversității de probleme venite din partea elevilor. Schimbările dorite în școala românească nu pot fi făcute decît într-o manieră profesională, autorizată și competentă de către servicii de reală consiliere școlară, împreună cu un management școlar performant adaptat necesităților fiecărei unități de învățămînt.

Drd. Mihai FLOROAIA

Continuări din numărul 88

LUPTA CADRELOR DIDACTICE ȘI A ASOCIAȚIILOR LOR PROFESIONALE PENTRU UNIFICARE ORGANIZATORICĂ (II)

Demersurile celor trei asociații rămînînd fără nici un rezultat, comitetele centrale au convocat Congresul extraordinar al membrilor lor, la București în zilele de 6, 7 și 8 octombrie 1929. Despre conținutul unora din discuțiile și acțiunile celor peste zece mii de participanți am vorbit la timpul potrivit, arătînd în ce a constat contribuția Asociației învățătorilor și a celei a profesorilor la această manifestare de solidaritate a întregului grup didactic. Acum vom aminti în special acțiunile comune, care au dus în cele din urmă la însăși constituirea Federației corpului didactic din România.

Congresiștii au cerut să se folosească toate mijloacele pentru obținerea satisfacerii revendicărilor lor, dar dacă răspunsul guvernului nu va fi satisfăcător, să se treacă la suspendarea cursurilor.

În "Moțiunea" adoptată se arată că în numele școlii românești amenințată în dezvoltarea ei, în numele legalității încălcate de guvern și a demnității corpului didactic, se formulează următoarele deziderate:

1. Aplicarea integrală, în bugetul pe 1930, a legii de armonizare a salariilor.

2. Recunoașterea datoriei contractate de stat prin neaplicarea acestei legi în anii 1928 și 1929.

3. Asigurarea unui minimum de existență pentru învățătorii și profesorii începători..

Dînd mandat biroului congresului (alcătuit din Hurmuzescu, Forțu și Țoni) de a prezenta moțiunea forurilor conducătoare, congresul socotește că misiunea sa nu este încheiată, urmînd a chema din nou, de va fi nevoie, pe membrii corpului didactic pentru a lua hotărîri decisive.

După congres se fac o serie de demersuri și se dau comunicate în consecință.

Ministrul de finanțe Madgearu, deși recunoaște că profesorimii nu i se respectă nici măcar niște drepturi legale, declară că nu este în măsură să introducă nici un fel de adaos la salarii în bugetul pe 1930.

Dar corpul didactic îl obligă pe primul ministru să ia atitudine. Acesta răspunde:

1. Cu toată greutatea financiară a momentului, se dă deocamdată o primă sumă de o sută șase milioane pentru corpul didactic.

2. Surplusurile la venituri realizate în primele luni ale anului în curs se vor da de asemenea corpului didactic.

Dar promisiunile făcute de primul ministru sînt, pe bună dreptate, socotite nesatisfăcătoare, ca atare s-au hotărît următoarele:

"1. Congresul extraordinar al celor trei asociații de învățămînt nu se poate considera închis.

2. Colegii de toate gradele sînt invitați... să se constituie în organizații unitare județene.

3. Organizațiile pe județe vor lua toate măsurile... să se poată întruni în aceeași zi în capitalele de județ în vederea luării unei hotărîri unanime.

4. Mandatorii acestor organizații județene vor fi convocați pentru a hotărî... rechemarea congresului general la București pentru ziua de 26 ianuarie 1930, pentru reunirea comitetelor celor trei asociații în București la Centrul profesorilor secundari, pentru a proceda la înfăptuirea Federației corpului didactic de toate gradele". După cum se vede, această organizație s-a născut de fapt înainte de a se constitui de drept.

În urma reunirii comitetelor celor trei asociații din 26 ianuarie 1930, se publică un al cincilea comunicat, care anunță constituirea Federației corpului didactic din România și alegerea conducerii acestei federații, conducere formată din cei trei președinți ai asociațiilor. S-a votat de asemenea statutul, s-a hotărît editarea Buletinului Federației și s-a fixat congresul anual pentru luna octombrie.

Primul număr al Buletinului Federației a și apărut la 1 martie 1930, publicînd Statutul Federației.

În articolul 1 al Statutului este specificat că cele trei asociații din învățămînt se constituie în Federația corpului didactic din România.

Federația își fixează ca scop prin statut: să organizeze și să activizeze raporturile permanente între cele trei organizații; să folosească toate mijloacele pentru promovarea învățămîntului românesc și pentru apărarea demnității și a situației morale și materiale a membrilor corpului didactic.

Organele de conducere ale Federației sînt: comitetul executiv, format din cei trei președinți ai asociațiilor componente; Consiliul federativ, format din cele trei comitete executive ale asociațiilor componente. Adunarea generală ordinară se convoacă o dată pe an; ea cuprinde pe membrii consiliului federativ, pe președinții secțiilor județene și pe delegații celor patru secții universitare din țară. Congresul Federației se convoacă de către cele două organe reunite: comitetul executiv și consiliul federativ. Federația își acoperă cheltuielile din contribuțiile celor trei asociații.

(Va urma)

Onița GOGOL "Organizațiile Profesionale ale Cadrelor Didactice din România între 1865 - 1944". Editura Didactică și Pedagogică, București, 1969 (Material pus la dispoziție de prof. Gh. Amaicei)

SIMILITUDINI, ARMONIE ȘI ORDINE COSMICĂ

-Fragment de Poetică-

La Hesiod - pe care nu e cazul să-l analizăm aici - intrarea în Ființă este o naștere cu dureri căci zeii tutelary (Uranus, Cromos) sînt devoratori și antrenează Creaturile (Titani, Ciclopi, Centimani) într-un război apocalyptic, dar Moira ca Nous al destinului îl va avantaja pe Zeus, Învingător, el îl va detrona pe crudul Cromos, înlocuind Timpul devorator cu cel Olimpian, instaurînd o nouă Ordine în lume, după ce, apar Pacea, Rațiunea și armonia, ca fice ale lui Zeus.

Cosmosul este o existență în care timpul devine cronologie (Cromos și Logos), normativitate, ordine, vegheate riguros de Zeus care sancționează cu ajutorul celei mai temute arme: fulgerul.

Într-o ordine firească, cosmosul olimpian, theogoniei îi este asociată o sociogonie, o istorie a nașterii societății.

Și această istorie a nașterii societății suferințe și cu sacrificii, căci pe de o parte Prometiu le oferă oamenilor focul civilizator, furat din focul fulgerului sacru, pe de alta Pandora, împrăștie pe pământul oamenilor conținutul unui butoi (nu cutii, după Hesiod, din care toate relele evadează) mai puțin Speranța.

Ea vrea - cum se spune - să moară ultima!

Acest ultime eveniment care sugerează continuarea Cosmogenezei în Sociogeneză pare anecdotic, dar nu este.

Explicația pe care o dăm este următoarea: Pandora este prima femeie creată din ordinul lui Zeus Olimpianul de către Heifaistos - stăpîn al adîncurilor magmatice, fierbinți ale Terrei unde-și aflase atelierele - și cu ajutorul Athenei. Aceasta din urmă este ea însăși sora Olimpianului, înghițită de Chronos Devoratorul și eliberată de Zeus după ce crapă capul titanului Timp cu un baros.

Ciudat, Athena apără din capul Timpului, matură, pregătită să lupte căci este purtătoare de armură, coif, suliță și scut. De aceea va fi simbolul Înțelepciunii pregătite să înfrîngă ignoranța și să-și apere punctul de vedere.

O fi înțeles bătrînul Hesiod că ignoranța și prostia sînt agresive și deci pericuolase pînă într-acolo încît înțeleptului să-i trebuiască armură și scut...

Oricum, cei doi au moșit-o pe Pandora, căsătorită ulterior cu unul din frații lui Prometeu. Amestec de prostie și înțelepciune, asemenea oamenilor, Pandora comite pocinogul cunoscut și ne provoacă la întrebarea firească "Qui prodest!", adică la ce o fi folosit această istorie.

În logica mitologică lupta dintre Haos și Cosmos, dintre Dezordine și Ordine - armonie nu se încheie niciodată.

Victoria Ordinei este definitivă, dar nu este absolută căci înfruntarea continuă boala, moartea, suferința, cataclismele și războaiele, tot ceea ce strică armonia naturii și viața oamenilor sînt expresii ale tentativei Haosului de a-și relua locul în lume, încercînd să readucă Universul la starea inițială, adică să strice ceea ce numim "rînduială" a lucrurilor.

Într-o celebră reprezentare grafică din secolul al XVI-lea alchimistul ne înfățișează Șarpele Orobaros, un balaur împlășoșat cu solzi strălucitori încolăcit și mușcîndu-și furios coada. Istoria este ciclică precum inelul trupului lui Oraborod, armonia este temporară și fragilă, colții veninoși ai răutății prostiei, urii și invidiei, ca și altor multe care minează și ticăloșesc natura imperfectă a omului, sînt gata să ne împingă în Haos.

La toate aceste pericole omul se opune prin intermediul culturii.

La început, prin practicile mitico-magice, ulterior prin altă teologie și filosofie.

Prof.Dr.
D.D.URSACHE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL

(Urmare din pag. 1)

Suceava) și Valori morale europene (prezentarea spectacolului tematic "Universal Moral Principles", realizat cu elevi ai claselor V-VIII sub îndrumarea mea, precum și prezentarea programului "Eco-Școala" al școlii "Miron Costin"-Suceava-profesor Mirela Maxim).

Profesorii suceveni au fost plăcut impresionați de ospitalitatea și căldura manifestate de profesorii și de elevii participanți la activități, o dovadă în plus că inițierea acestui parteneriat a fost o idee foarte inspirată, iar reușita activității de la " Spiru Haret" a confirmat bunele auspicii sub care a început colaborarea noastră.

Anul trecut, în mai 2006, a fost rîndul nostru să răspundem invitației partenerilor suceveni de a participa la o serie de activități organizate de școala suceveană, în cadrul aceluiași parteneriat educațional: "BRING EUROPE INTO YOUR SCHOOL" (ADUCEȚI EUROPA ÎN ȘCOALĂ).

Am organizat așadar o excursie pe ruta: Piatra Neamț-Suceava, și, împreună cu 10 elevi inimoși din clasa a VII-a A a Liceului "Spiru Haret"-elevi laureați ai Festivalului de Teatru pentru copii și adolescenți "Mark Twain" -la etapa județeană, ediția 2006, am reprezentat învățămîntul nemțean pe meleaguri sucevene. Obiectivul-țintă al excursiei a fost vizitarea școlii "Miron Costin" din Suceava. Elevii școlii noastre și-au făcut intrarea purtînd tricourile și șepcile reprezentative ale școlii și au fost întîmpinați cu căldură de elevii, profesorii și directorii școlii-gazdă.După tradiționalele urări de bun venit, gazdele ne-au prezentat realizările școlii lor : înscrierea școlii în programul internațional "Eco-Școala", care le va aduce"Steagul Verde", proiectul Comenius 1, realizat în colaborare cu școli partenere din Franța și Norvegia, parteneriatul educațional cu o școală din Chișinău, premiile și diplomele obținute la olimpiade școlare și concursuri cultural- artistice și sportive.

Elevii suceveni s-au recomandat prin calitatea și diversitatea activităților pe care ni le-au oferit: "Dreaming of a New Europe"(spectacol în limba engleză-coordonatori prof. Mirela Maxim și Florentina Vasiliu),"Unitate în diversitate lingvistică" (scenetă în limba franceză-coordonator prof. Mihaela Mustea) și concursul de cultură generală în limba engleză intitulat: "Famous People of Europe" (coordonator prof. Corina Croitoru).

A venit rîndul meu să prezint realizările școlii nemțene: istoricul școlii, ce are o vechime de peste 80 de ani, parteneriatul cu o școală din Franța, proiectul Phare : "Acces la educație pentru grupuri dezavantajate", locul I la proba artistică în cadrul "Top School",concursul semestrial "Lumina din suflet",care promovează valorile moral-religioase în rîndul elevilor, revista în limba engleză a școlii: "Kids' Words", care apare sub coordonarea mea, revista "Harețiii", premiile, diplomele și medaliile obținute la olimpiade și concursuri școlare, cultural-artistice și sportive etc.

Elevii școlii noastre s-au prezentat prin piesele de teatru pe care le-au interpretat în fața elevilor și profesorilor de la Școala "Miron Costin", "Never on Wednesday !" de Richard A. Via și "Spring Fever" de Alan Duff , piese cu care au obținut locul I la faza județeană a Festivalului de Teatru pentru copii și adolescenți "Mark Twain" în luna mai 2006. Dramatizările în limba engleză, care au fost pregătite în cadrul cercului de actorie în limba engleză al școlii, sub coordonarea mea, au fost foarte apreciate de elevii și profesorii suceveni deopotrivă.

În continuare am prezentat revista în limba engleză a școlii noastre, Kids'Words, și volumul pe care l-am publicat în anul 2005, Santa Claus Is Coming to Town -care a obținut Premiul Special la Simpozionul Internațional "Școala Modernă" -organizat la Piatra Neamț în mai, 2006.

(Continuare în numărul viitor)

PROFESORII ȘI NOILE TEHNOLOGII

Ministerul Educației și Cercetării și Intel Corporation au semnat, la jumătatea acestei luni, la sediul MEdC, un protocol de cooperare pentru lansarea programului Intel(r) Teach în România. SIVECO România se va ocupa de implementarea în școli. Din partea Ministerului Educației și Cercetării, a fost prezent Dumitru Matei, Secretar de Stat pentru învățământ preuniversitar. Intel Corporation a fost reprezentat de Brenda Musilli, Intel Worldwide Education Manager, iar Siveco, de Irina Socol, General Manager pentru România.

Programul Intel Teach este destinat profesorilor și are ca obiectiv ridicarea nivelului educației școlare primare și secundare, prin utilizarea computerelor în activitățile de studiu și pregătire. Profesorii vor fi instruiți cu privire la modalitățile prin care pot include noile tehnologii în programa școlară și prin care pot utiliza Internetul, aplicațiile și instrumentele de design web pentru a susține gîndirea și creativitatea elevilor.

Programul Intel Teach este un program educațional global, care îi ajută pe educatorii din întreaga lume să-și dezvolte abilitățile de predare, prin intermediul utilizării eficiente a tehnologiei. Programul este parte a inițiativei Intel(r) Education. Intel a conceput acest demers ca un efort susținut, în cooperare cu educatori și lideri de guverne din întreaga lume, pentru a-i ajuta pe elevi să se pregătească pentru provocările viitorului. Intel Education este o parte esențială a programului Intel World Ahead.

Patru milioane de profesori, din 33 de țări, au beneficiat de acest program pînă în prezent.

"Noile tehnologii schimbă lumea în care trăim. Educația de calitate superioară este necesară pentru succesul fiecărui individ pe piața muncii, dar și pentru succesul economiei ca întreg, într-un mediu globalizat și extrem de competitiv. Consider această inițiativă binevenită și sper că un număr mare de profesori vor profita de această oportunitate pentru a-și completa aptitudinile de instruire cu ajutorul tehnologiei informației," a afirmat Mihail Hărdău, ministrul Educației și Cercetării.

Pe parcursul următorilor trei ani, peste 60.000 de profesori vor fi incluși în acest program de instruire. Examinarea și certificarea oficială vor încheia sesiunea de pregătire. Pe parcursul instruirii, profesorii vor avea la dispoziție programe cu ajutorul cărora vor putea:

- dezvolta proiecte îmbunătățite cu ajutorul tehnologiei, care să susțină abilitățile de învățare ale elevilor;
- utiliza computerul și aplicațiile Internet ca instrumente de cercetare, comunicare și dezvoltare a creativității;
- învăța cum să alinieze programa școlară la standardele moderne și cum să utilizeze instrumentele IT pentru a putea evalua mai bine activitatea elevilor.

Lansarea programului Intel Teach este parte integrantă a efortului Intel de susținere a educației în România. Ca parte a acestui demers, Intel a donat echipamente informatice către numeroase universități din țară, permițînd astfel studenților și profesorilor acces în bandă largă la Internet, a oferit dotări pentru laboaratoare de cercetare și a lansat programul Student Express. Student Express facilitează achiziționarea de către studenți a notebook-urilor la prețuri avantajoase, prin partenerii Intel înscriși în program.

Fondanta de aur

La finele anului 2006, cum ne stă în obiceiul nostru străbun, fiecare am tras o linie și am făcut bilanțul a ceea ce am realizat în anul ce l-am încheiat și am făcut promisiuni pentru noul an 2007, primul nostru an în U.E. Nu mică mi-a fost mirarea, trecînd prin mai multe școli ale județului, școli cu pretenții.... nu orice școală, cînd am observat că iarăși ipocrizia, falsul și pseudovaloarea sînt adevărate "virtuți" pentru cei mai mulți dintre colegii noștri, foști și actuali securiști, turnătorii de ieri... directorașii de azi, care, într-un cadru ce mi-a amintit de Congresul al XIV-lea al P.C.R., au înmînat diplome de recunoștință acelor cadre didactice care au... "pupat în cur-sul anului, toți Piața Independenței." Nu contează cît și cum gîndesc, ci contează cît de lung țin discursul în care laud/perii conducerea școlii sau execut fără pic de raționament tot ceea ce-mi trasează aceasta. Să vezi și să te minunezi frate, nu alta! Ce rost mai are munca ta la clasă? Ce rost mai au toate realizările profesionale, cînd... primesc "Diplomă de excelență" cei care au "fost dulci" (sic!) și au făcut "bomboane fondante", nu cei cu rezultate remarcabile la sesiuni de comunicări științifice sau olimpiade școlare, concursuri (serioase) etc. Îmi trece prin minte epigrama: "Este lesne să-nțeleg,/ Omu 'nvață pîn' la moarte.../ Cel cu carte are parte/ Cel cu pile... un întreg!"

Ce folos că muncești din răsputeri să obții rezultate deosebite, ce rost are educația prin fapte și îndemnuri ce o dai cînd nu faci... "fondante dulci"? Limba și literatura româna, matematica, fizica, chimia, biologia, istoria etc. ... sînt ceva din domeniul S.F.-ului pentru o fostă și actuală tovarășă director, care a urcat pe treptele ierarhiei doar cu activismul de partid, astăzi fiind prima doamnă democrată a școlii, care oferă în stînga și-n dreapta lecții de morală creștină.

Cînd mă gîndesc că toate acestea se întîmplă pe 22 decembrie, la 17 ani de la prima încercare serioasă de a scăpa de comunism, nu pot decît să cer iertare tuturor celor care s-au jertfit în speranța că vom scăpa de asemenea mascarade.

Mi-am pus o întrebare la care încă n-am aflat răspunsul. Celor care au primit diplome de "excelență" în condițiile arătate mai sus ne adresăm cu formula: "Excelența Voastră?"

Numărătorul de fondante

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

IANUARIE 2007

În numerele anterioare au fost semnalate aniversările din ianuarie: Eufrosina Savin, 1/1907 (Mulți ani în al doilea centenar!); Eugen Dobrescu, 1/1923; V. Corduneanu, 1/1937; Silvia Diaconescu, 2/1930; Viorica Tesu, 2/1933; I. Iliescu, 4/1929; Doina Dașchievici, 4/1943; V. Chiritescu, 5/1902; Aurelia Ghiață, 9/1896; Emil Leahu, 10/1925; V. Ghițescu, 10/1881; Anton Naum, 17/1829; Mircea Simion, 17/1923 (m. 5.01.2006); C. Matasă, 22/1878; Gr. Capșa, 23/1885; M. Florescu, 28/1912; Florica Galinescu, 28/1932; D. Focșa, 30/1882; V.D. Ulian, 30/1944; I.L. Caragiale, 31/1852; Sidonia Hogaș, 31/1882.

● Și comemorările: 12/1972, Eugeniu Speranția; 12/1995, V. Orosanu; 17/1918, dr. C.I. Istrati; 24/1991, Iulian Antonescu.

● 1/2007, Aderarea României la Uniunea Europeană și începutul procesului de integrare europeană, programat să se încheie în 2017. Școlile nemțene se angajează.

● 1/1934, e numit director al Școlii Normale "Gh. Asachi" din P. Neamț, renumitul profesor de pedagogie, cu studii la Viena, Ioan Drăgan.

● 8/1937, acum 70 de ani, dr. C. Angelescu, ministru al Educației Naționale, a felicitat Școala Normală de Învățătoare din P. Neamț pentru rezultatele din anul 1936.

● 10/2007, de Ziua Matematicii în România (ziua de naștere a matematicianului filosof Grigore C. Moisil, 10.01.1906), în multe școli nemțene s-au organizat manifestări specifice adecvate.

● 15/1927, acum 80 de ani, Școala de Arte și Meserii din Roman a fost vizitată de ministrul Educației Naționale, Ion Petrovici, care a fost foarte mulțumit de activitatea acesteia.

15/2007, "Ziua Eminescu". Sărbătoare națională a culturii românești, prilej de organizare în bibliotecile școlare nemțene a unor manifestări de pătrundere în "Galaxia Eminescu" pe cărări nebătătorite, înlăturînd clișeele învechite și calapoadele deformate impuse de regimul totalitar, abordînd, mai ales, creațiile așa zis "minore", ca să ajungem la înțelegerea sensului creștin al operei eminesciene.

● 24/2006, m. la Iași, academicianul Gh. Platon, absolvent al Școlii Normale "Gh. Asachi" din P. Neamț, profesor de istorie la Universitatea ieșeană; n. 26.02.1926 la Buhuși, pe atunci în jud. Neamț.

Prof. Traian CICOARE

❐ AMALGAM ❐ AMALGAM ❐AMALGAM ❐

"Oamenii se diferențiază prin cultură și se apropie prin civilizație" ***(A. Toppler)*** Și dacă se globalizează cultura? Ce facem?

"Poetul Radu GYR a înființat Teatrul Evreiesc" ***(D. Micu)***. Și apoi a fost condamnat la moarte și ca antisemit.

"Fără religie și cultură, omul a devenit un animal de consum" ***(Freud).*** Cît va mai avea ce să îngurgiteze?

"Animalele își reproduc specia și mănîncă exemplare din alte specii". ***(O. Paler).*** Noi ne mîncăm unii pe alții.

"Nu faci bani, nu contezi!" ***(N. Daianu).*** Dar ce fac cei din economia literară de piață?

"Omul este visul suprem al naturii sau bestie?" ***(A. Gilde).*** Și una și alta, în funcție de context.

"Arta înseamnă sacrificiu" ***(Balzac).*** Asta pentru ca să ce?

"Pe poeții politicoși i-aș împușca" ***(Moliere).*** Eu i-aș pune să plătească și gloanțele. Ca în China.

"La 20 de ani primează viața, la 30- inteligența și la 40 judecata" ***(B. Franklin).*** Și după aceea Măria Sa Scleroza!

"Tinerii de astăzi se îndepărtează de cultură" ***(C. Dragomir).*** Și cred numai în orgasme volutare și cai verzi pe pereți.

"Postmodernismul permite artiștilor isteți să o ia pe scurtătură" ***(H. R. Patapievici).*** Unii preferă chiar arătura.

"Artiștii caută în alcool promisiunea unui Rai" ***(L. Ulici).*** Asta... fosta-i lele! Acum sînt droguri ultraperformante. Le găsești și în licee.

"Cine muncește nu are timp să cîștige" ***(Petre Pandrea).*** Așa le trebuie!

"V-am lăsat săraci și proști. V-am găsit mai rău" ***(Brîncuși).*** Poți să contrazici un geniu?

"Brigitte Bardot - o femeie căreia îi plăcea ca bărbații găsiți și cîinii pierduți să-și pună capul pe umărul ei" ***(M. Mihailescu).*** Ce aglomerație era cîndva pe provocatorii ei umeri! Nu credeți? Întrebați-l pe primarul bucureștean Lis.

"Să nu te întorci în locul unde ai fost fericit" ***(Democrit).*** Că poți pleca de acolo... viceversa.

Dumitru RUSU

Materialele pentru APOSTOLUL se pot trimite și pe pe adresa de e-mail: revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

Prețul: 1 LEU